YAŞASIN 1 MAYIS



HALKIN KURTULUŞU

25 NİSAN 1977
250 KURUŞ

54

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!



1 Mayıs yaklaşıyor!

Meydanlarda toplanacağımız, kızıl bayraklara sarılacağımız
Bayramımız yaklaşıyor.
Bu 1 Mayıs'ta,
Tarihin kölelik sayfasını kapatacağımızı,
insanlığa özgürlük ve aydınlık getireceğimizi
bir kez daha tüm dünyaya duyuracağız.

Bayramımız kutlu olsun!

1 Mayıs'ta savaş naralarımızı
Dünyanın her yanındaki işçi
yoldaşlarımızın yükselen seslerine katalım.
Devrimin kızıl bayrağını
daha da yükseklere çekelim.

1 Mayıs yaklaşıyor!

Kızkardeşlerimiz, analarımız
elele meydanları dolduracağız.
Sömürücü zalimlerin yüreğine korku salacağız.
Sömürüyü yeryüzünden silmek, insanlığı
kara pençelerinde sıkan zalimleri yok etmek olan
tarihi görevimizi haykıracağız.
Tüm dünya halklarına kurtuluşu müjdeleyeceğiz.

1 Mayıs yaklaşıyor!

Türkiye işçi ve emekçileri olarak, 1 Mayıslarda
daha da çelikleşen yumruğumuzu işbirlikçi tekelci
burjuvazi ve feodal toprak ağalarının
faşist diktatörlüğünün kalelerine vuralım
toprak devrimi mücadelesini yükseltelim. Başta
iki süper devlet Amerika ve Rusya olmak üzere
bütün emperyalistlerle kölelik zincirlerini
paramparça edelim.
Gericilerin yıkılmaz gibi görünen kaleleri kumdandır.
İşçi, köylü, tüm halkın çelikten birliği
bu kaleleri darmadağın edecektir.

1 Mayıs yaklaşıyor!

Can düşmanımız faşizme ve
sosyal faşizme, emperyalizme ve sosyal
emperyalizme karşı, Kürt milleti ve diğer
milliyetler üzerindeki milli zulme karşı
mücadele edelim.
Demokrasi ve bağımsızlık bayrağını
yükseltelim.
Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda
saflarımızı çelikleştirelim.
Tüm dünyadaki işçi yoldaşlarımızla
bir ağızdan haykıralım:

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi!

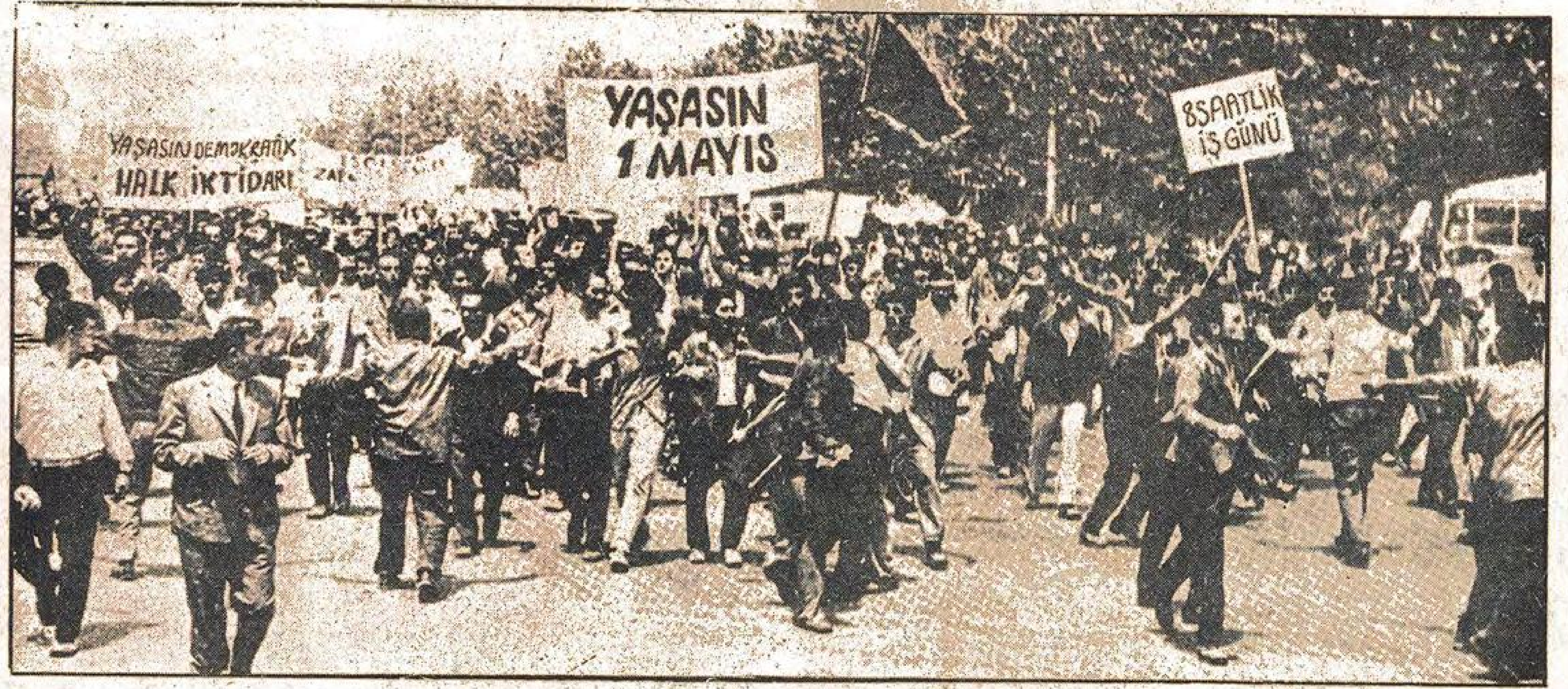
Yaşasın Dünya Proleter Devrimi!

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!



HALKIN KURTULUŞU

Bütün engelleri göğüsleyecek, 1 Mayıs'ı kutlayacağız



İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Sömürücülere, sırtımızdan geçinen kan emicilere olan kinimizi bilediğimiz, yenilmez kollarımızla sömürünün olmadığı bir dünyayı getireceğimizi tüm dünyaya tek bir ses olarak haykırdığımız bayramımız geliyor.

II. Enternasyonal'in Amerika işçilerinin "8 saatlik işgünü" ve "ücretlerin yükseltilmesi" için genel grev bayrağını yükselttikleri 1 Mayıs gününü işçi bayramı olarak ilan ettiği 1890 yılından bu yana her yıl olduğu gibi bu yıl da 1 Mayıs tüm dünya işçileri tarafından kutlanacak. Halkın gücü karşısında, en modern silahlarla techiz edilmiş karşı-devrimin ne kadar çaresiz olduğu bir kez daha gözler önüne serilecek.

Halkın gücünden, mücadelelerinden korkan sömürücüler, karşı-devrimciler 1 Mayıs'ı "Bahar Bayramı" olarak göstermeye çalışıyor ve işçi sınıfının öz bayramına sahip çıkmasını, her bayramdan daha bir bilenmiş, çelikleşmiş olarak çıkmasını engellemek istiyorlar.

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de faşist diktatörlük 1 Mayıs kutlamalarını önlemeye çalışıyor. Faşistlerin sadık sesi Tercüman gazetesi 1 Mayıs'tan çok önce saldırı işaretini verdi. Gazete bu yıl devrimcilerin bağımsız olarak gösteriler düzenleyeceklerini, 1 Mayıs'ı kutlayacaklarını yazdı. İçişleri Bakanı da açık izin vermese de, devrimcilerin yürüttüğü 1 Mayıs çalışmalarına saldırdı ve halkı "kanunsuz eylemler için" bağış toplayan devrimcileri polise ihbar etmeye çağırdı. Sosyal faşistler de bu karşı-devrimci koroya en önde, var güçleriyle katıldılar.

Karşı devrimcilerin bütün bu saldırıları, onların halkın toplu eyleminden, birleşmiş gücünden nasıl korktuklarını gösteriyor. Ama hayır! 1 Mayıs, bizim bayramımızdır. Onu tüm engellemelere rağmen en güçlü şekilde kutlayacağız.

Çünkü 1 Mayıs, Şikagolu işçi yoldaşlarımızın ,

De.sa.7.sü.4'de

FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULACAKTIR

19 Nisan günü bir proleter devrimci daha bu kere "İGD"li (İlerici Gençlik Derneği) sosyal-faşistler tarafından kahpece kurşunlanarak öldürüldü.

Salı günü sabaha karşı Kocamustafapaşa'da devrimcilerin kaldığı yurtlar üzerindeki faşist baskıları protesto eden afişleri asan devrimci gençlere silahla saldıran T"K"P'nin beslemeleri iki devrimciyi tabanca ile yaralamışlar, Sadık Canarslan yoldaşıda öldürmüşlerdir.

Devrimci gençlere,pusu kuran sosyal-faşistlerin içinde MUSTAFA KOLDAMCA, RAFET YARDIM gibi İGD'li beslemeler olduğu tespit edilmiştir.

Sadık yoldaşın cenazesi binlerce devrimci ve yurtseverin katılmasıyla, 20 Nisan Çarşamba günü törenle kaldırılmıştır.

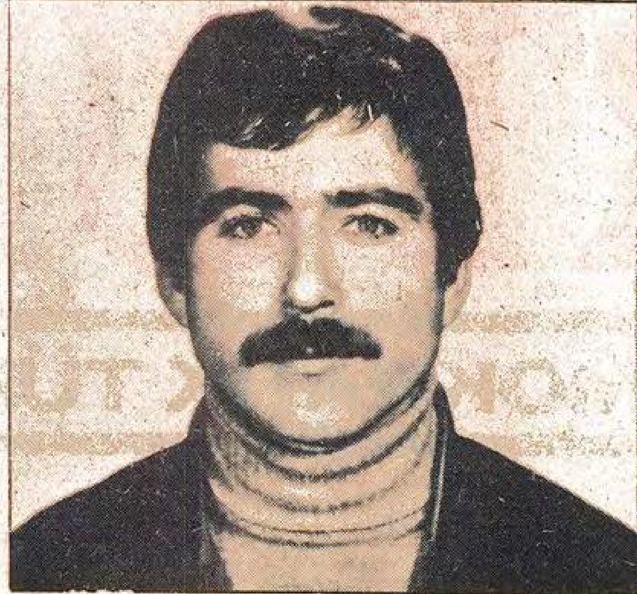
Sadık Canarslan'ın T"K"P'nin Türkiye gençliği içine saldığı "İGD"li haydutlar tarafından katledilmesi, sosyal faşistlerin ne kadar pervasızlaştıklarını göstermektedir. Revizyonistler artık korkutmakla susturamadıkları devrimci ve yurtseverleri şimdi silahla susturma yolunu seçmişlerdir.

Faşistlerin ve sosyal faşistlerin halka, halkın devrimci güçlerine karşı elele oldukları artık daha açık bir şekilde ortaya çıkmıştır. Sadık yoldaşın İGD'li komandolar tarafından öldürüldüğü

De.sa.7.sü.4'de



Sadık Yoldaş! Ön Saflarda Yürüyor, Bize Işık Tutuyorsun



Sadık Yoldaş

O, faşizme ve sosyal faşizme karşı mücadele ederken İGD'li karşı devrimciler tarafından katledildi

CHP'deki vetolar CHP yönetiminin faşistlere ve sosyal-faşistlere boyun eğmesinin işaretidir

CHP yöneticileri, milletvekilli listesine girmek için başvuran yüze yakın aday adayını veto etti.

CHP yöneticileri,kimleri, ne için veto ettiklerini açıklamaktan kaçınmaktadır. Fakat CHP sözcüleri vetolarda "CHP dışındaki solun ve ulusal bütünlüğe, aykırı akımların etkisinde bulunduklarından kuşkulanılan kimselerin"CHP listelerine girmeleri önlenmiştir.

Veto edilen bu aday adayları arasında, birçok gerçek demokrat ve yurtsever de bulunmaktadır.

Bu olayla CHP yöneticileri, o görünüşteki bütün keskin sloganlarına rağmen, gerçek niteliklerini bir kere daha ortaya koymuşlardır.

Bugün CHP yöneticileri, halkımızın gelişen anti-faşist mücadelesinin yanında olmadıkları gibi bu mücadeleyi pasifize etmeye, yığınları reformcu ve parlamenter hayallerle aldatmaya çalışmaktadırlar.

CHP izlediği siyasetle, emperyalizme, özellikle iki süper devlete, faşizme ve sosyal-faşizmle uzlaşmaktadır.

Bu uzlaşmanın giderek daha ileri boyutlar kazanacağını söyleyebiliriz.

Demokrat ve yurtsever aday adaylarını veto etmekle CHP yöneticileri, emperyalizmin ve egemen sınıfların daha fazla güvenini kazanmaya da amaçlamaktadır.

Halkımızın gelişen mücadelesini hiçbir engal durduramayacak, bu sömürü ve zulüm düzeni yerle bir olacaktır.

Bunu CHP yöneticileri de bilmelidir!

HALKIN KURTULUŞU

seçime doğru

Seçimler yaklaşıyor. Siyasi hayat şimdi her zamankinden daha canlıdır. Hemen bütün siyasi akımlar yanındakilerle sınır çekmiş ve belli mihraklar etrafında gruplaşmıştır. Onlarca değişik siyasi gruba rağmen Türkiye'de şu anda belli başlı dört olum mevcuttur: faşizm, revizyonizm, reformculuk ve devrimci proletarya hareketi. Bütün diğer akımlar ya bu akımlar etrafında gruplaşmakta veya dağılıp parçalanmaktadır.

Faşistler ülkenin içine düştüğü ekonomik ve siyasi buhrandan çıkış yolu olarak erken seçimi bulmuşlardır.Faşistler erken seçimi değişik partilere dağılmış güçlerini belli mihraklarda özellikle , de AP'de birleştirmek için kullanmak istemektedirler. Halka karşı yeni saldırıların çıkış noktası faşistlerin birleşmesi ve güç toplaması olacaktır.

Mevcut durumda revizyonistlerin temel siyasetleri CHP nin eteği altında güçlenmektir. Revizyonistlerin bütün hesapları CHP'nin iktidara gelmesi ve kendilerine ikbal kapılarını açacak anahtarı çevirmesidir. Şimdiden birçok revizyonist veya revizyonizmin derin etkisi altındaki kişi CHP'nin aday listelerine girmeyi başarmıştır. Revizyonistlerin en önemli mihrakı olan T"K"P'nın uzun süreden beri uyguladığı taktik seçimler döneminde daha da açığa çıkmıştır.

Diğer bir revizyonist parti TİP ise şimdilik bağımsız karşı-devrimci propogandasını sürdürüyor sada seçimlere birkaç gün kala CHP adına seçimlerden çekilmesi ihtimal dışı değildir.Revizyonist TİP elinde olmayan sözde oy potansiyeli ile CHP'yi hizaya getirmeye çalışmaktadır. Revizyonistler MC iktidarına karşı halkın artan öfkesini toplamaya onu kendi meralarına sokmaya arzulamaktadırlar. Seçimlere katılma hakkını kazanan tek legal revizyonist parti TİP sosyal-faşist kara yüzünü saklamak için şimdi sosyalizmin kızıl bayrağına daha çok sarılıyor gözükmektedir.

Reformcu CHP revizyonistlerin yedeğinde seçimlere doğru en umutlu olarak ilerleyen partidir. CHP dışta iki süper devlete, içte ise faşizme ve sosyal-faşizme karşı uzlaşmacı bir siyaset izlemektedir. CHP yönetimi seçimler konusunda pembe hayaller yayarak halkın düzene yönelen eylemini durdurmak istemektedir. Halkın bütün temel talepleri CHP'nin elinde hakim sınıflar tarafından kabul edilebilir küçük isteklere dönüşmektedir.

Proleter devrimci hareketin halkın mücadelesini bütünüyle kavrayamadığı bugünkü şartlarda CHP reformizminin seçimlere yaklaşırken güçlenmesi gözle görülür bir olaydır. Bu sonuç herşeyden önce halkın faşizme karşı duyduğu büyük tepkinin

De.sa.7.sü.7'de

CHP Gençlik Kolları Başkanı kime hizmet ediyor?

16 Nisan'da Düzce'de yapılan CHP mitinginde mitingde meydana gelen olaylar, hakim sınıfların sözcülüğünü yapan gazetelerde gerçeğe aykırı olarak yansıtıldı. Mitingle ilgili olarak devrimcilere iftiralar atıldı, saldırıldı. Gerçek olaylar, mitingde devrimcilerin tavırları, miting öncesi ve sonrası durum şöyledir:

Miting öncesinde Düzceli devrimciler, sosyal faşistlerin CHP'ye sızmasını engellemeyi hedef olarak seçmişler,çalışmalarını bu hedefe yöneltmişlerdir. Devrimcilerin politikasının sonucunda mitingden bir gün önce CHP Düzce Gençlik Kollarındaki yurtseverler sosyal-faşistlerin emellerini anlamış ve partiden kovmuşlardır. Böylece sosyal-faşistler Düzce'de ağır bir darbe yemişlerdir.

Miting öncesinde sosyal-faşistler ve kaymakam, müftü vs. gibi kişiler "Maocular mitinge saldıracak" safsatalarını halk içinde yaymaya çalışmışlar. Ama binlerce Düzcelinin "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", Zindanlar Boşalsın Genel Af" diye haykırmasını önleyememişlerdir.

Miting günü büyük bir halk topluluğu , devrimcilerin önderliğinde, şehirde bir gösteri yürüyüşü yapmış ve alanı doldurmuşlardır. Devrimcilerin gücü karşısında ne yapacağını şaşıran bir avuç sosyal-faşist iyice gerilemiş, tecrit olmuştur. Mitinge katılan kitle büyük bir coşkuyla devrimci sloganları haykırmıştır.

Bütün bu gelişmeler karşısında sosyal-faşistler ve onlara yaranmaya hizmet etmeye çalışan CHP Gençlik Kolları Başkanı Zeki Alçın telaşa kapılmışlardır. Zeki Alçın Ankara'dan ve Sakarya'dan özel olarak getirdiği 80 kadar İGD'li sosyal-faşist Ecevit konuşurken devrimcilere saldırtmaya kalkmıştır.Aynen Gaziantep'te yaptığı gibi Düzce Gençlik Kolları üyelerinin görevli kolluklarını zorla kollarından almış, onlara hakaret etmiş, küfürler yağdırmıştır. Zeki Alçın devrimcilere "CHP'nin sloganları dışında slogan atarsanız sizi vururum" demiştir. Devrimciler,sosyal faşistleri neden engellemediğini sorduklarında "onlar atarlar siz atamazsınız" cevabını vermiştir. Bu sırada Zeki Alçın ın yanında bulunan ve bazıları içkili olan görevliler devrimcilerin üstlerini aramaya kalktılar.

Bütün bu tahriklere rağmen büyük bir kitle olarak mitingden devrimci sloganları yükselmesi engellenememiştir. Sosyal faşistler ve onların yaltakçısı Zeki Alçın miting sırasında devrimcilere saldırmaya cesaret edememişlerdir.

Miting sona erdikten sonra devrimciler ve büyük bir halk topluluğu Ecevit'in arabasının ters istikametine, ana caddeye doğru yürümeye başlamışlardır. Zeki Alçın ve yanındaki adamları Ecevit'in yanına gidecek yerde yürüyüşteki halkın pe

De.sa.7.sü.6'da

Vietnam Devriminin 2. Yıldönümünde

YİĞİT VİETNAM HALKINA BİN SELAM



Vietnam halkı onyıllarca yılmadan mücadele etti   zafere kavuştu.

Vietnam halkının Amerikan emperyalist saldırgana karşı ve ulusal kurtuluş için yürüttüğü halk savaşı, II. Dünya savaşından bu yana verilmiş en zorlu ve uzun süreli silahlı mücadeledir.

Emperyalizmle savaşta şanlı bir geçmişleri olan Vietnam halkı 1954 yılında Amerikan emperyalizminin saldırgan oyunları ve anlaşmaları yırtması karşısında yeniden silaha sarıldı.

Başkan Ho Şi Min'in "savaşmakta ve kazanmakta kararlı olmak" bayrağını yüksetlerde dalgalandıran Vietnam halkı, fedakar ve cesur bir halk savaşı verdi.

Devrimci savaşın alevleri içinde çelikleşen Vietnam halkı ve onun savaşçı örgütleri güçsüz bir durumdan güçlü ve muzaffer bir duruma doğru kararlı bir şekilde ilerlediler.

Güney Vietnam Halk Ordusu, Güney Vietnam Mil

De.sa.7.sü.4'de

Halkımız İçişleri Bakanı'nın Tehditlerine Boyun Eğmeyecek

İçişleri Bakanı Sabahattin Özbek, basında ve TRT'de yayınlanan bir demecinde, " bazı şahısların küçük gruplar halinde evlere ve işyerlerine giderek kanunlara aykırı bir şekilde para topladıklarına" işaret ederek, bunların "en yakın emniyet birimine" ihbar edilmesini istemektedir!

İçişleri Bakanı "bazı şahıslar"la 1 Mayıs Kampanyası için para toplayan devrimcileri kastediyorsa, öncelikle, devrimcilerin bu tip tehditlerden yılmayacağını bilmelidir.

Çünkü bu yardım, "kanunlara aykırı bir şekilde" değil, gerekli hukuki formaliteleri tamamlanmış olarak toplanmaktadır.

Ayrıca 1 Mayıs yardım kampanyası, halkımızın katıldığı ve geniş ölçüde desketlediği bir kampanyadır, ve devrimcilerle kitleleri kaynaştırmaktadır.

İçişleri Bakanı, bundan korkmakta ve halkı tehdit etmektedir!

Halkımız İçişleri Bakanının tehditlerine boyun eğmeyecektir.

BİR FAŞİSTİN İTİRAFLARI

Seçimler yaklaşırken o partiden, bu partiye geçen, türlü dalavereler çeviren,Milletvekilleri ve partiler arasında mücadele iyice kızışmaktadır.

Mücadele kızıştıkça hakim sınıfların sözcüleri birbirlerinin kirli çamaşırlarını ortaya dökmekte, istemeden de olsa bize gerçekleri göstermektedirler.

Geçtiğimiz günlerde bunun bir örneğini de MHP den ayrılıp MSP ye geçen Antalya Milletvekili Osman Yüksel Serdengeçti vermiştir. Bu faşist MHP den ayrılış nedenini açıklayarak "Bu partide gençler sandıktan çıkma yerine namludan çıkma telkini altında tutulmaktadır" demiştir.

Seçimlere 1 ay gibi kısa bir süre kaldığı sırada birdenbire "demokrasi havarisi" kesilen bu faşist, MHP nin ne kadar genç ölürse o kadar oy alacaklarını" hesapladınığı olaylardan büyük ölçüde sorumlu' olduğunu söyledi.

İşte bir faşistin itirafları! MHP başkanı Türkeş gerine gerine "Büyük Türkiye kuracağız, can güvenliği getireceğiz, demokrasi getireceğiz, vs derken, gene kendi partisinden olan bir başka faşist onun yalanlarını açıklıyor.

Faşistlerin kirli çamaşırları ortaya döküldükçe, çirkin yüzleri göründükçe halk onlardan daha da nefret edecek ve mücadeleye daha da azimle sarılacaktır.

Vurgun düzeni her geçen gün açığa çıkıyor

Kamuoyunda "mobilya yolsuzluğu" olarak anılan olay, bugün biraz da eglenceli bir safhaya gelmiştir.

Yapılan soruşturmalar, Yahya Demirel'in "mobilya"larının taşınmasında , bir de bisiklet kullanıldığını ortaya çıkarmıştır.

Böylece "mobilya olayı" ile, sömürü ve soygun düzeninin bütün bir yüzü yansımakta, vurgun düzeni her geçen gün açığa çıkmaktadır.

Egemen sınıflar ne kadar çabalarsa çabalasın, hiçbir vurgun gizli kalmayacaktır, her türlü" vurgun ve soygunun hesabı sorulacaktır.

Bugün "mobilya yolsuzluğu" açığa çıkmıştır; yarın Lockhed vb. bütün yolsuzluklar üzerindeki sis perdesi kaldırılacaktır.

Bunu halkımızın gelişen mücadelesi başaracak ve bu sömürü ve soygun düzeni bütün yolsuzluklarıyla birlikte ortadan kaldırılacaktır.

"1 MAYIS, İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ"NDE



Körükle
İsyan ateşini
Zulmü rüzgârlara savur
Kollarının bütün gücüyle
Tavı gelen demire vur
Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık
Enternasyonalle
Kurtulur insanlık

1 Mayıs 1977 U.D.H.D. mücadelesinin zaferi yolunda ileri bir adım olmalıdır

Türkiye, bugün, emperyalizmin sömürdüğü ve yağmaladığı bir ülkedir.

Ülkemizde, bütün emperyalist devletlerin sömürü ve baskısı hüküm sürmekle birlikte, ABD emperyalizminin hegemonyası ve Rus sosyal-emperyalizminin askeri, siyasi ve kültürel yayılması bugün esas yanı teşkil eder.

Ancak, emperyalistler sömürü ve baskılarını, bugün için, direkt bir yoldan değil, dolaylı bir biçimde, işbirlikçileri aracılığıyla sürdürmektedirler.

Bugün, halkımız, emperyalizme bağlı büyük burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının faşist diktatörlüğü altındadır.

Bu bakımdan, günümüzün yarı-sömürge şartlarında, UDHD mücadelesinin demokratik görevleri, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin işbirlikçi egemen sınıflara karşı yönü öne çıkmıştır.

Bu dönemde, devrimin anti-emperyalist görevleri devrimin demokratik görevlerine, emperyalizme karşı mücadele yerli gericiliğe karşı mücadeleye tabidir.

Devrimin anti-emperyalist görevlerinin, devrimin demokratik görevlerine tabi olması, anti-emperyalist mücadelenin gereksiz veya önemsiz olduğu anlamına gelmez. Tersine, bugün, Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin zaferine giden yol, devrimci proletarya hareketinin anti-emperyalist görevlerine dikkatle eğilmesinden, halk sınıf ve tabakalarının hem Amerikan emperyalizminin hegemonyasına, hem Rus sosyal-emperyalizminin yayılmasına, hem de diğer emperyalist devletlerin sömürüsüne karşı mücadelesinden geçer.

Devrimci proletarya hareketi açısından, merkezi görevin yerli gericiliğe karşı mücadele olmasının, devrimin demokratik görevlerinin öne çıktığı dönemde anti-emperyalist görevlerin demokratik görevlere bağlı olarak ele alınmasının; ve anti-emperyalist mücadelenin sadece iki süper devlete karşı mücadeleyi, ABD emperyalizminin hegemonyasına ve Rus sosyal-emperyalizminin yayılmasına karşı mücadeleyi değil, aynı zamanda, ülkemiz üzerinde sömürüde bulunan bütün emperyalist devletlere karşı mücadeleyi kapsamasının anlam ve muhtevası budur.

Bu, aynı zamanda, 1 Mayıs 1977'de devrimci proletarya hareketinin kavraması gereken birinci noktadır.

Genel olarak her 1 Mayıs'ta, özel olarak da 1 Mayıs 1977'de, devrimci proletarya hareketi açısından kavranılması ve bizzat hayata geçirmek için mücadele edilmesi gereken ikinci nokta, devrimin temel sloganlarının öne çıkarılması, her türden mücadelenin devrimci işçi-köylü iktidarı genel siyasi hedefine tabi kılınmasıdır.

Siyasi iktidarın ele geçirilmesinin tek yolu, yığınların aktif siyasi eylemidir.

Meselenin bu şekilde ele alınması, genel olarak reformistlerin yığınlar üzerinde etkili olduğu, özel olarak da reformist ve parlamenterist hayallerin, daha etkili bir şekilde, yaygınlık göstereceği günümüzde, daha da bir önem ve acillik kazanmıştır.

Ancak, bugün, siyasi iktidar meselesinin öne çıkarılması, tek kurtuluş yolunun yığınların aktif siyasi eyleminin olması, devrimci proletarya hareketini, reformlar uğruna mücadelenin reddine götürmemelidir.

Böyle bir şey, şüphesiz ki, "emperyalist ekonomizm"dir.

Devrimci proletarya hareketi, hem her türlü reformu reddeden 'sol' hatalarla, hem de reformları amaç, reformist siyasi taktikleri esas haline getiren 'sağ' hatalarla kararlı bir şekilde mücadele etmeli ve reformları ancak nihai hedefinin gerçekleşmesine hizmet ettiği ölçüde kullanabilir.

Ancak bu takdirde, yığınların her 1 Mayıs'ta yükselen siyasi mücadelesi, her türden reformist ve revizyonist barikatı da yıkarak, yığınların genel siyasi hedefinin gerçekleşmesine, devrimci işçi-köylü iktidarının kurulmasına hizmet eder.

1 Mayıs 1977'de devrimci proletarya hareketinin kavraması ve hayata geçirmesi gereken ikinci nokta da budur.

Her 1 Mayıs Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin zaferi yolunda ileri bir adım olmalıdır.

YAŞASIN I MAYIS!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SOSYAL-EMPERYALİZM!

Enternasyonal

UYAN ARTIK UYKUNDAN UYAN
UYAN ESİRLER DÜNYASI
ZULME KARŞI HINCIMIZ VOLKAN
BU ÖLÜM-DİRİM KAVGASI
YIKALIM BU KÖHNE DÜZENİ
BİZ BAŞKA ALEM İSTERİZ
BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN
BUNDAN SONRA HERŞEY BİZİZ.

BU KAVGA EN SONUNCU KAVGAMIZDIR ARTIK
ENTERNASYONALLE KURTULUR İNSANLIK.

TANRI, PAŞA, BEY, AĞA, SULTAN
NASIL BİZLERİ KURTARIR
BİZLERİ KURTARACAK OLAN
KENDİ KOLLARIMIZDIR.
KÖRÜKLE İSYAN ATEŞİNİ
ZULMÜ RÜZGARLARA SAVUR
KOLLARININ BÜTÜN GÜCÜYLE
TAVI GELEN DEMİRE VUR!

BU KAVGA EN SONUNCU KAVGAMIZDIR ARTIK
ENTERNASYONALLE KURTULUR İNSANLIK.

HEM FABRİKALAR , HEM DE TOPRAK
HERŞEY EMEKÇİNİN MALI
TUFEYLİYE TANIMAYIZ HAK
HERŞEY EMEĞİN OLMALI!
CELLATLARIN DÖKTÜKLERİ KAN
BİRGÜN ONLARI BOĞACAK
BU KAN DENİZİNİN UFKUNDAN
KIZIL BİR GÜNEŞ DOĞACAK!

BU KAVGA EN SONUNCU KAVGAMIZDIR ARTIK
ENTERNASYONALLE KURTULUR İNSANLIK.

Büyük burjuvazi ve toprak ağalarının baskı ve terörüne ve unutturma çabalarına rağmen

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI 1 MAYIS'IN DEVRİMCİ GELENEĞİNİ DAİMA YAŞATTI



İşbirlikçi hakim sınıflar, Türkiye işçi sınıfının 1 Mayıs'ın Birlik ve Mücadele bayrağını daima yükseklerde tutmasının önüne geçebilmek için her dönemde ellerinden geleni yapmışlardır. Onlar her 1 Mayıs öncesinde işçi sınıfı üzerindeki faşist baskı ve terörü arttırarak işçiler arasında korku ve yılgınlık yaratıp, 1 Mayıs gösterilerini engellemeye çalışmışlardır. Onların çabaları sadece işçiler üzerinde faşist baskıyı arttırmak biçiminde kalmamıştır. Özellikle işçi sınıfı içindeki hainlerin, sendika ağalarının yardımıyla 1 Mayıs'ın devrimci, mücadeleci özünü işçi sınıfına unutturmak için çaba harcamışlardır. Amerikancı faşistlerin 1 Mayıs'ı yıllardır "Bahar Bayramı" olarak gösterme çabalarıyla sosyal-emperyalizmin işbirlikçileri revizyonist, sosyal-faşist hainlerin 1 Mayıs'a sözde "sahip çıkmaları" arasında bu noktada hiç bir fark yoktur.

1908 yılının 1 Mayıs'ında Üsküp işçilerinin düzenledikleri toplantı, Türkiye işçi sınıfının bilinen ilk 1 Mayıs kutlamasıdır. Daha sonra, 1911 de Selanik'te, 1912 yılında ise Istanbul'da ve Selanik'te işçiler 1 Mayıs'ı gösteriler ve toplantılarla kutladılar.

Araya I. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın girmesinin de etkisiyle 1912 1921 yılları arasında 1 Mayıs'lar kutlanamadı. Savaş sonrasında ilk olarak 1921'in 1 Mayıs'ında Istanbul işçileri güçlü gösteriler düzenlediler. Istanbul emperyalistler tarafından işgal edilmiş olmasına rağmen, vapur, tramvay ve tersane işçileri 1 Mayıs günü grev yaptılar. Mavi işçi tulumlarını giyip, kırmızı boyunbağları takan işçiler, yakalarında kızıl rozetlerle gösteriler düzenlediler. Aynı gün Sosyalist Fırka (Parti)'nin Istanbul-Babıali'deki merkezinde de bir tören düzenlendi. Burada toplanan işçiler akşama kadar marşlar söylediler.

1922 yılının 1 Mayıs'ında ise Istanbul'dan başka Ankara, Adapazarı ve İzmit'te de işçiler gösteriler düzenlediler. Istanbul'da işçiler başta şanlı ENTERNASYONAL marşı olmak üzere devrimci marşlar söyleyerek yürüdüler, bildiriler dağıttılar.

1923 yılında 1 Mayıs hazırlıkları tertip ve baskılarla engellenmek istendi. 1 Mayıs yaklaşırken hakim sınıfların bilinen toplu tutuklamalarından biri olan "1923 Tevkifatı" tezgahlandı. Türkiye İşçi Çiftçi Sosyalist Partisi'nin 20 üyesi (bunların büyük bir çoğunluğu T.K.P. üyesiydiler) tutuklanarak, "vatana ihanet" düzmece suçundan yargılandılar. Reji (Tütün) işçilerinin aldıkları grev kararı tutuklamalar sonucu uygulanamadı. İmalat-ı Harbiye işçilerinin Adapazarı'nda düzenledikleri gösteri polis tarafından engellendi. Hakim sınıfların bütün bu baskılarına rağmen, Ankara'da, Askeri Fabrika işçileri, şimendifer işçileri, mürettipler, fırıncılar 1 Mayıs'ı kutladılar. Mürettiplerin grevi nedeniyle o gün gazeteler çıkmadı.

Hakim sınıflar 1 Mayıs öncesi baskı ve saldırılarını 1924 yılında da tekrarladılar. İşçileri "8 saatlik işgünü için mücadele etmeye" çağıran bildirileri dağıtanlar tutuklandı. Amele Birliği'nin çıkardığı 'Çelik Kol' gazetesi toplatıldı. TKP'nin çıkardığı Aydınlık Gazetesinin idarehanesi basıldı. "Bildiri dağıttığı", "Yakasına kırmızı karanfil taktığı" vb. gerekçelerle yüzlerce işçi göz altına alındı. Ancak 1 Mayıs kutlamaları gene de bütünüyle engellenemedi . Ankara'da İmalat-ı Harbiye ve Dekovil işçileri gösteriler düzenlediler . Cebeci'de Boşnak mahallesinde toplandılar. Daha sonra Vilayete ve Millet Meclisine kadar yürüyüş yapıp taleplerini duyurdular.

Baskı ve terör 1925 yılında da tekrarlandı. Bu sefer de "1925 Tevkifatı" tezgahlandı. Bir çok işçi göz altına alındı. TKP'nin bir çok üyesi tutuklandı. Türkiye İşçi ve Çiftçi Sosyalist Partisi'nin başkanı (TKP birinci sekreteri) Dr. Şefik Hüsnü hakkında, yayınladığı "1 Mayıs" broşüründen dava açıldı.

1928 yılında, Istanbul işçilerinin çoğu 1 Mayıs'da çalışmadılar. İşçilerin 1 Mayıs için hazırladıkları gösteri programının bir çok maddesine valilik izin vermedi.

1928 yılından sonraki yıllarda, hakim sınıfların yoğun baskıları altında, 1 Mayıs'lar güçlü ve toplu gösterilerle kutlanamadı.

Ancak uzun süren bir dönem, hakim sınıfların baskıları, burjuva demagojisi vb. işçi sınıfına 1 Mayıs'ın anlamını unutturamadı.

Uzun bir sessizlik döneminden sonra 1976 yılının 1 Mayıs'ında yüzbinlerce işçi Istanbul sokaklarını inleterek Taksim meydanında toplandı. İşçi sınıfının şanlı marşı Enternasyonal meydanda çınladı. Devrimciler ülke çapında bildiriler dağıttılar, afişler, duvar gazeteleri astılar.

İşçi sınıfının yükselen mücadelesi ve gelişen bilinci, 1 Mayıs'ın devrimci geleneğine ve mücadeleci özüne sahip çıkmadaki kararlılığı, yıllardır 1 Mayıs'ı hatırlamak istemeyen, işçi sınıfına 1 Mayıs'ı unutturmak için çaba harcayan revizyonistleri, sendika ağalarını korkuttu, telaşlandırdı. DİSK yönetimini gaspetmiş olan revizyonist hainler, işçi sınıfının yükselen mücadelesini Rus sosyal-emperyalizmine uşaklık siyasetlerinin peşine takabilmek ve 1 Mayıs'lardaki devrimci uyanışı engelleyebilmek için, 1 Mayıs'a "sahip çıkma" maskesi ile ortaya çıkmak zorunda kaldılar.

Bugün işçi sınıfının mücadelesi ve proleter devrimci hareket revizyonist ihaneti de yerle bir etmek yönünde ilerlemektedir. Ülkemizdeki buhranın derinleşmesi ve revizyonist ihanetin açıkça ortaya çıkması sonucunda işçiler devrimci proletaryanın bayrağı altında her zamankinden daha hızlı bir şekilde toplanmakta-

De.sa.7.sü.4'de

1 Mayıs Marşı

Günlerin bugün getirdiği
Baskı zulüm ve kandır,
Ancak bu böyle gitmez,
Sömürü devam etmez.
Yepyeni bir hayat gelir,
Bizde ve ülkelerde.
1 Mayıs, 1 Mayıs!
İşçinin emekçinin bayramı,
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı!

Gün gelir gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kâğıt gibi erir gider
1 Mayıs, 1 Mayıs!
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı!
Vermeyin insana izin
Kanması ve susaması için
Kitleyi bilinçlendirin
Hakkını alması için
1 Mayıs, 1 Mayıs!
İşçinin, emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı!

Yepyeni bir güneş doğar
Dağların doruklarından
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın ufuklarından
Yurdumun mutlu günleri,
mutlak, gelen gündedir.
1 Mayıs, 1 Mayıs!
İşçinin, emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak yasallaşması için mücadele edelim

1880'lerde Amerikan işçi sınıfının işgününün 8 saate indirilmesi ve ücretlerin yükseltilmesi için ülke çapında mücadelelere giriştiği ve bu mücadelelerin Avrupa ülkelerine de yayılıp güçlendiği günlerde; Dünya işçi sınıfının o dönemdeki örgütü 11. ENTERNASYONAL'in kuruluş hazırlıklarını yapan Paris Kongresi toplandı. Kongre 8 saatlik işgününü Dünya işçilerinin asgari hedeflerinden biri olarak tesbit etti.

11. ENTERNASYONAL'in 1890'da yapılan kongresinde alınan bir kararla, o tarihten itibaren her 1 Mayıs günü, bütün ülkelerin işçilerinin ekonomik, demokratik, siyasi hak ve talepleri doğrultusunda grevler ve gösteriler düzenleyerek kutlayacakları, bütün ülkelerin işçileri arasındaki enternasyonalist dayanışmayı canlandıracakları İŞÇİ BAYRAMI olarak kabul edildi.

Dünyanın bütün ülkelerinde olduğu gibi, ülkemizde de gerici hakim sınıflar işçi sınıfına ve ezilen halk kitlelerine karşı baskı ve zulüm uygulamalarının yanında, onları gerici bir ideolojik saldırının altında da tutarlar.

Ülkemizde emperyalizmin işbirlikçisi büyük burjuvazi ve toprak ağaları 1 Mayıs İşçi Bayramını kanunsuz ilan etmelerinin yanı sıra, onun asıl anlamını da yozlaştırmaya çalışmışlardır. İşçi sınıfının hakim sınıflara karşı mücadele günü olan 1 Mayıs, kıra, pikniğe gidilen içki içip eğlenilen bir gün olarak tanıtılmaya çalışılmış; 1 Mayıs "Bahar Bayramı" olarak kanunlaştırılmış, ve dahası, burjuvazinin işçi sınıfına karşı en alçakça silahlarından biri olan lokavtın kanunlaştığı gün olan 24 Temmuz işçi bayramı olarak ilan edilmiştir.

Oysa 1 Mayıs proletaryanın bu sömürü ve zulüm düzenine karşı başkaldırdığı, onun uluslararası dayanışmasının uluslararası burjuvazinin yüreğine korku saldığı bir gündür.

1 Mayıs, kanının oluk oluk akması, yüzlerce evladının ölüme, sürgüne, zindana gönderilmesi pahasına Amerikan işçi sınıfının 8 saatlik işgünü ve ücretlerin arttırılması için mücadele bayrağını yükselttiği, bir gündür.

1 Mayıs, burjuvazinin vahşet ve zulmü ile bastırılan 1886 Şikago grevinin Fransız, Belçikalı, Polonyalı vb. işçilerin mücadele ve dayanışma meşalesini yaktığı bir gündür.

1 Mayıs, taleplerini burjuvaziye zorla kabul ettiren proleterler ordusunun zafer günüdür.

Ülkemizde hakim sınıflar tarafından 1 Mayıs'la ilgili olarak öne sürülen her türlü yalan dolanı yerle bir etmek, her türlü çarpıtmayı ortadan kaldırmak, her türlü engellemeyi yok etmek için mücadele edilmelidir.

1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü, ta 1886 Şikago grevinden başlayarak bugüne kadar bu uğurda ölen binlerce işçinin kanları ile kızıllaşmıştır.

Bizzat 1 Mayıs'ın tarihi bize en küçük haklarımızın bile burjuvaziden ancak söke söke, zorla koparılıp alınacağını gösteriyor.

O halde, bir yandan her türlü çapırıtmaya ve engellemeye rağmen, hakim sınıflara, faşist diktatörlüğe ve sosyal-faşist tertiplere rağmen, 1 Mayıs'ı adına layık bir şekilde mutlaka kutlayalım. Diğer yandan da 1 Mayıs'ın İŞÇİ BAYRAMI, "İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ" olarak kanunlaşması için gene kendi usulümüzle, proleter usulüyle mücadele edelim.

İSKENDERUN DEMİR ÇELİK FABRİKASI (İ.D.Ç) İŞÇİLERİNİN DURUMU VE MÜCADELESİ

İ.D.Ç. Fabrikası'nda bugün 3 sendika vardır. Bağımsız ÇELİK-İŞ Sendikası, DİSK'e bağlı MADEN-İŞ Sendikası ve yine bağımsız MSP'nin kurdurduğu ÖZDEMİR-İŞ Sendikası.

Her 3 sendika yönetimi de; faşist, sosyal-faşist, gerici sendika ağaları tarafından gaspedilmiştir.

Her 3 sendika yönetimi de; işçilerin, ekonomik, demokratik haklarını gaspetmekte yarış halindedirler.

Her 3 sendika yönetimi de; işçilerin değil, işçi düşmanlarının halk düşmanlarının elindedir.

İ.D.Ç Fabrikası'nın yapımına başlanmasından bugüne kadar, 10.000'lerce işçi, sürekli faşist baskı, kıyım, tehdit ve terör altında tutulmaktadır.

Her 3 sendika da; işçilerin, ekonomik, demokratik haklarını, çıkarlarını savunan, koruyan; İŞÇİ ÖRGÜTLERİ değil, tamamına PATRON ÖRGÜTÜDÜR.

> HALKIN KURTULUŞU, İSKENDERUN DEMİR ÇELİK FABRİKASINDA İŞÇİLERİN DURUMUNU VE MÜCADELESİNİ İNCELEMİŞTİR. 10.000'DEN FAZLA İŞÇİNİN DURUMU VE MÜCADELESİNDEN ÇIKARILACAK ÖNEMLİ DERSLER VARDIR. GAZETEMİZ, BU İNCELEMEYİ SERİ HALİNDE YAYINLAYACAKTIR.

İSDEMİR İŞÇİLERİ SINIF SENDİKAL ÖRGÜTÜNDEN YOKSUNDUR.

İsdemir işçileri, SINIF SENDİKAL ÖRGÜTÜNDEN YOKSUNDUR. İsdemir işçileri; patrona, sömürüye, zulme, baskıya, faşizme, emperyalizme karşı mücadelelerinde; bu 3 sendika yönetiminden en küçük yardım görememektedir.

Türkiye'nin bir çok iş yerinde olduğu gibi, İ.D.Ç. de de, İ.D.Ç. işçilerini; devrimci sendikal örgütünden, devrimci önderlikten yoksun kılan; işçileri, faşist, gerici sendikal yönetimlere teslim eden EN BÜYÜK SORUMLU; MADEN-İŞ'İN HAİN, SOSYAL-FAŞİST YÖNETİCİLERİ, SENDİKA AĞALARIDIR.

MADEN-İŞ'İN SOSYAL-FAŞİST YÖNETİMİ.

Bir yandan; -işçi sınıfının ekonomik, demokratik mücadelesi olan- sendikal mücadeleyi; faşist, sosyal-faşist sendika rekabetine dönüştürerek; işçilerin sendikal örgütlerini gasp etmiş olan ÇELİK-İŞ faşist yönetimini alaşağı etmesini engellememekte, öte yandan da; kendisine umut bağlayan binlerce işçinin ekonomik, demokratik mücadelesini, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelesini; pasifize ederek, uyutarak, savsaklayarak, önüne binbir türlü setler çekerek kırmaktadır.

İ.D.Ç. İŞÇİLERİNİN SENDİKAL MÜCADELELERİ.

Türkiye işçi sınıfının, sömürü ve zulme karşı mücadele yollarını tıkayan, ekonomik, demokratik haklarının gasp edilmesine yol açan, faşist, sosyal-faşist, reformist sendika ağalarının, yüzlerini daha açık görebilmek için; İ.D.Ç.'deki faşist, sosyal-faşist sendika yönetimlerinin, geçmişte ve bugün neler yaptıklarını ortaya koymaya, İ.D.Ç. işçilerinin sendikal mücadelesini, özetlemeye çalışalım:

İ.D.Ç. Fabrikası'nın yapımına başlandığı 1971 yılında İ.D.Ç.'de hiç bir sendika yoktu. Örgütlenmek için DİSK'e ve Maden İş'e başvuruldu. Maden-İş Mersin Bölge Temsilcisi olan Nurettin ÇAVDAR; "DİSK'in ve Maden-İş'in bugünkü sıkıyönetim şartlarında, örgütlenme yapamıyacağını" söyledi.

1971: DİSK'Lİ REVİZYONİST HAİNLER

Faşist diktatörlüğün 12 Mart terörünü görünce, teslim bayrağını çeken, DİSK'in revizyonist yöneticileri, işçi sınıfının devrimci sendikal mücadelesini yürüttüklerini iddia eden DİSK'in ağaları, işçi sınıfının ekonomik mücadelesini dahi, burjuvazinin iznine, keyfine bırakmaktaydı.

Maden-İş İ.D.Ç.'deki işçileri örgütlemedi, Karabük D.Ç.F.'da yetkili sayılan ÇELİK-İŞ Sendikası'nın, İskenderun'da Şubesi açıldı. Karabük D.Ç.F. Genel Merkez olduğu gerekçesiyle İ.D.Ç. Fabrikası'ndaki tüm işçiler de otomatikman ÇELİK-İŞ üyesi sayıldı.

1974: YÜKSELEN MÜCADELELER, YAPIM İŞÇİLERİNİN ŞANLI DİRENİŞİ.

1974 yazı, İsdemir'in yapımında çalışan, yapım işçilerinin ve Erzin-Hatay yöresinde çalışan tarım işçilerinin, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının sömürü ve zulmüne karşı sınıf mücadelesini yükselttikleri bir yaz oldu:

1974, 15-16 Haziran'ında 15.000'e yakın yapım işçisi İsmet Demir başkanlığında, YAPIM-İŞ Sendikası'nın öncülüğünde, İsdemir'de direnişe geçtiler.

Sigortasız, can ve iş güvenliğinden yoksun, asgari ücretin de altında düşük ücretle, kölece çalıştırılan işçi kardeşlerimiz; müteahhitlerin, korsan sendikacı Bayram Sökmen'e kurdurdukları ASMY-İŞ Sendikası'nı değil, bütün iş yerlerinde işçilerin tümünü saflarında toplayan, YAPIM-İŞ Sendikası'nın tanınması ve bu devrimci sendika kanalıyle; sigorta, can ve iş güvenliği, ücretlerin zamanında ödenmesi, asgari ücretin altında işçi çalıştırılmaması, ücretlerin arttırılması gibi iş yasalarında da bulunan endoğal haklarının tanınması için DİRENİŞ'e geçtiler.

Devrin hükümeti, CHP-MSP koalisyon hükümetiydi. İşçiden, köylüden, yoksuldan yana olduğunu iddia eden ve 1977 seçimlerine "Halk iktidarını kuracağız" yalanıyla hazırlanan CHP; işçilerin, en doğal haklarını savunmak için, kölece çalıştırılmaya isyan ettikleri için başlattıkları direnişe; tanklı, toplu, tüfekli, alay alay asker ve jandarma göndererek, elini halkın kanında yıkayan, işkenceci, katil polisi göndererek işçiden, köylüden, yoksuldan ne kadar yana (!) olduğunu gösterdi.

Yapım işçilerinin bu şanlı direnişi 3 gün sürdü. CHP hükümetince kana boyanan bu şanlı direnişte, ihanetler kervanına -her zaman olduğu gibi- Türk-İş ve DİSK ağaları da katıldı.

Zeki Aral şarap fabrikasından atılan sendika temsilcisi ve işçiler

Fabrikada veya toprakta çalışan işçiler birbirine tutkun olmalı

HALKIN KURTULUŞU, Zeki Aral Şarap Fabrikası'ndan atılan sendika (TEK GIDA-İŞ) işyeri temsilcisi Sadrettin Kaygısız ve bundan 6 ay önce işten atılan Emine Ünlü ile konuştu.

Aşağıda konuşmalar birleştirilerek verilmiştir.

H.K.- Kendinizi tanıtır mısınız?

S.Kaygısız: Ben işyerine 1969'da girdim. O günden beri çalışmaktayım. 1975 yılında sendika işyeri temsilcisi olarak seçildim. O tarihten bu yana (30.5.1975) temsilcilik görevini yüklenmiştim. 29.3.1977 günü saat beşte, muhasebeye çağırdılar ve elime iş aktimin feshedildiğini bildiren bir kağıt tutuşturdular. Sendika temsilcisi olmama rağmen işime son verdiler, böylece.

H.K.- İşten atılma nedenleri nedir?

S.Kaygısız: Ben işyeri temsilcisi olarak fabrikada çalışan bir bayan işçinin, işveren tarafından yaş itibariyle işten çıkarılması üzerine onu sendikaya götürmüştüm. Amacım o yaşlı kadının tekrar işe alınmasını ya da kıdem tazminatını alarak emekliliğe hak kazanmasını sağlamaktı.

Patronun ajanları bunu ihbar ettiler. Ve işime son verdiler.

İşime son verilmeden iki gün önce işverenin görevli memurlarından biri "sen sendikacılık yapmayı mı arıyorsun?" diye tehdit etmişti beni.

O zaman bu fabrikadan ayrıldıktan sonra doğruca bağlı bulunduğumuz Tek Gıda-İş 1. no.lu şubesine gittik. Yanımda 2 temsilci ve üç arkadaşım vardı.

Sendika görevlilerinden Ünal Ökten ile görüştük. Biz "Ne olacak bizim halimiz? Bu güne kadar işveren işyerinden, hiç kimsenin müdahalesiyle karşılaşmadan hemen hemen yirmi arkadaşımızı attı. Halen de atılmakta. Bu atılmaların engellenmesine sendika olarak önayak olun Ünal Bey! bu konuda gerekirse yemek boykotu veya üretimi düşürme ile direnelim" dedik. Bizim bu sözlerimize karşı Eğitim Sekreteri (!) Ünal Bey; "biz bu gibi işlere önayak olamayız. İşveren isterse hepinizi işten çıkarır" diyerek kendi yüzünü bir kere daha açığa çıkardı.

Benim atılmam, o yaşlı bayanın meselesini sendikaya götürerek halletmeye çalışmam, ve daha da önemlisi toplu iş sözleşmesi dönemine girmemiz yüzünden olmuştur.

Diğer arkadaşlar da benzer sebeplerden dolayı atılmışlardır.

Ben ve arkadaşlarım Eğitim Sekreteri Ünal Ökten'le bir müddet konuştuktan sonra, Orta Anadolu Genel Merkezine gittik oradaki yöneticiler, güya işçilere karşı göstermiş oldukları yüksek (!) ilgiyi bizi de gösterdiler. Tekrar işe döndürmek için dilekçe verdiler ve ben o gün sendikadan ayrıldım. Ertesi günü sendikacıların işyerine sabah erkenden gelmelerini söyledim. Ne yazık ki bizim(!) sendikacılarımız (Eğitim Sekreteri ÜNAL ÖKTEN ve Şube Başkanı BAKİ GÜNER) saat 15.30'da altlarında taksileriyle geldiler.

H.K.- Sendikacıların sabahleyin istenilen saatte işyerinde bulunmamalarındaki neden nedir?

Sarı sendikacıya güven olmaz

- Bugünkü sendika (şube) yöneticileri ve genel olarak gerek Tek Gıda-İş gerekse de Türk-İş yöneticileri işverenlerin işçileri işten atması karşısında ses çıkarmıyorlar. Tabii ki bundan kuvvet alan işverenler bilhassa toplu iş sözleşmesi dönemlerinde eski işçilerin, emeklilik çağı gelenlerin rahatlıkla işlerine son veriyor. Bizim işyerinde atılmalar karşısında sendikacılarımız "hepinizi atsalar birşey yapamayız, işveren hakkınızı veriyor, burada sendika'nın ve işçilerin yapacak hiçbir şeyi yoktur, zaten toplu iş sözleşmesi dönemine girdik, aman hiç birşey yapılmasın diyen Eğitim Sekreteri bizim bu güne kadar, işten atılmalara karşı işçi arkadaşların herhangi bir eyleme geçme arzuları var dediğimizde yukarıdaki cevapları alıyorduk.

Bu cevapları veren kişi 30.5.1977 tarihinde şube yönetimine gelirken kendisini ilerici (!) olarak tanıtmıştı. Sosyal pratikteki tavırlarıyla onun da yönetimden uzaklaştırılanların (Hulusi Tunç-Halil Tunç'un kardeşi) arasındaki farkı görmüş değiliz. Bu tavırların yanı sıra toplu iş sözleşmesi dönemine girdiğimiz için bir taslak hazırladık, üzerinde önemle durduğumuz Disiplin Kurulu Temsilci Teminatı ile ilgili maddelerdi, Disiplin Kurulunu bugüne kadar 2-2, Başkanı da tarafsız (!) olarak seçiyorduk. Hazırlanan taslakta bu tarafsızı işçilerin seçmesi gerektiğini, böylece 2-2 değil 3 işçilerden, 2 işverenden kurul oluşturulması gerektiğini sunduk. Ne görelim, bizim bu tavrımız karşısında yöneticiler "Bu gün kadar, Türkiye'de hiç

De.sa.7.sü.5'de

Seçim hayalleri bizi körleştiremez

1 Mayıslarda Çelikleşen İşçi Sınıfı Düşmanlarını Ezecektir

Halkımızın ve özel olarak işçi sınıfının mücadelesi hızla yükselmektedir. Faşist ve sosyal-faşist baskılara, engellemelere rağmen gerçekleştirilen 16 Eylül direnişlerinden bu yana mücadele kısmi gerilemeleri de içinde taşıyarak daha büyük boyutlara ulaşmıştır. Grevlerle, toplu sözleşmelerle 10 binlerce işçi ayağa kalkmaktadır.

SEÇİMLER HALKA SALDIRININ BİR BİÇİMİDİR.

İşbirlikçi hakim sınıflar bunalım, kriz çukuruna çırpındıkça daha da batmakta ve bu bataktan çıkış, kurtuluş yolunu da seçimlerde görmektedir. Bu açıdan bakıldığında seçimler aslında faşist diktatörlüğün yeni bir saldırısıdır. Halk hareketini bastırmak, buhranın yıkıcı etkisinden sıyrılmak için seçimlere, sarılmaktadır. Seçimler dönemine girilmesinden beri faşist diktatörlüğün halka karşı saldırıları daha da azgınlaşmıştır. Halkın mücadelesinin bastırmanın bir yolu olarak mücadeleyi parlamenter kanallara akıtmak için faşist diktatörlük, baş destekçisi reformistlerle birlikte yoğun bir propagandanın içine girmiştir.

Faşistler, sosyal-faşistler ve bunların destekçisi reformistler sömürü düzeninin devamı, düzenin özüne yönelen ve krizi daha da derinleştiren halk hareketlerinin, bastırılması konusunda elele halka saldırmaktadırlar.

HALK DÜŞMANI DİSK YÖNETİCİLERİ NE YAPIYOR?

Faşistler bunu açık açık yaparken, sosyal-faşistler "marksist-leninist", "devrimci" maskesini ustaca kullanmaktadırlar. Sosyal-faşist sendika ağalarının yönetimini gaspettiği DİSK'in önümüzdeki seçimlerle ilgili tavrı sosyal-faşistlerin halk düşmanı yüzünü iyice açığa çıkarmıştır. DİSK'in sosyal-faşist ağaları "Demokratik bir iktidarın kurulması için" işçi sınıfının mücadele (!) edeceğini, seçimin güvenliği için işçilerin seçim sandıklarının başında nöbet tutacağını söylüyorlar. Onlar geniş işçi yığınlarının arasında, silahlı devrim olmadan da, seçim yoluyla işçi sınıfının iktidarını kurabileceği hayallerini yayarak, işçi sınıfının devrim yolunda seferber olmasını engellemeye çalışıyorlar. Sosyal-faşistler işçi sınıfının mücadelesinin daha yüksek boyutlara ulaşmasından ve devrimci önderliğe kavuşmasından korktuklarından, sömürü ve talan düzenine karşı halkın aktif mücadelesinin karşısına seçimleri koymaktadırlar.

Bu halk düşmanları içinde yaşadığımız dönemde çözümün düzenin kendisinde, parlamentonun içinde olduğu hayalini yayarak; halk kitlelerinin sömürüden kurtuluş için proletaryanın devrimci partisinin önderliğinde mücadeleye atılmalarını ve parlamento da dahil olmak üzere, faşist ordusu, polisi vb. gibi bütün kurumlarıyla işbirlikçi burjuvaların ve toprak ağalarının devletini yerle bir etmelerini engellemeyi amaçlamaktadırlar. Onlar böyle yaparak kitleleri seçim hayalleriyle uyutup peşlerine takarak sosyal-faşist emellerinin aleti yapmak istemektedirler.

TÜRK-İŞ'İN SEÇİMLERDEKİ TAVRI: HAKİM SINIFLAR UŞAKLIĞININ SON ÖRNEĞİ.

Öte yandan Türk-İş'in sendika ağaları da yıllardır kendilerine meslek edindikleri faşist hakim sınıfların uşaklığını gene sürdürmüşler ve seçimlerde AP ile CHP'ye destekleme teklifi götürmüşlerdir.

Türk-İş yöneticileri, işçi sınıfının düzene karşı gelişen muhalefetini bastırma, onu hakim sınıfların kulu, kölesi durumunda tutma görevini yıllardır sadakatle yerine getirmektedirler. Faşist patronların yakın dostu ve desteği "işçi sendikacıları" (!) bu seçimlerde halk düşmanı yüzlerini bir kez daha ortaya koymuşlardır. Orta burjuvazinin reformist partisi CHP ile, işbirlikçi faşist parti AP'yi aynı kefeye koymakta, sonra da "işçi sınıfını seçimlerde hanginizin peşine takalım" diye onlara sormaktadırlar. İşçi sınıfını halk düşmanı faşist bir partiyle, faşist diktatörlüğün halka karşı saldırılarına katılan, onunla uzlaşan bir partinin peşine takmaya, böylelikle yükselen halk muhalefetini bastırmaya, düzen sınırlarında tutmaya çalışmaktadırlar.

İŞÇİ SINIFI HAREKETİYLE MARKSİZM LENİNİZM KAYNAŞIYOR.

Faşistlerin, sosyal-faşistlerin ve bunların destekçisi reformistlerin işçi sınıfının ve tüm halkın mücadelesini parlamenter kanallara akıtmak için çabalarını hızlandırmalarında; halk hareketinin kendiliğindenliğin, sınırlarını zorlamasının, derinleşen krizin etkisi ile yeni mücadele biçimleri için hazır hale gelişinin ve devrimci hareketin halk hareketiyle kaynaşıyor oluşunun etkisi büyüktür. Faşistler ve sosyal-faşistler halkın düzene yönelen oklarını kırmak için baskı ve terörü hızlandırmaktadırlar.

İŞÇİ SINIFI 1 MAYIS'A HAZIRLANIYOR.

İşçi sınıfı ve tüm halk sınıf ve tabakaları mücadelenin ve gerçek kurtuluşun önündeki bu engelleri aşmak ve silahlı devrim yoluyla devrimci işçi-köylü iktidarını kurmak için azimle mücadeleye atılmaktadır. İşçi sınıfı önümüzdeki günlerde faşizme ve sosyal-faşizme ve bu karşı devrimci güçlerin ardındaki emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı büyük bir sınav verecektir: 1 Mayıs.

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs'ta işçi sınıfı faşizme, sosyal-faşizme ve her türlü gericiliğe karşı bağımsız olarak sesini duyuracaktır.

Öyleyse 1 Mayıs gösterilerine hazırlanalım. 1 Mayıs'ta faşist, sosyal-faşist terörü ve reformist engellemeleri yıkalım. Sivil ve resmi faşist terörün, militarist güçlerin saldırılarının üstüne cesaretle yürüyelim. Bu 1 Mayıs'ı Türkiye işçi sınıfının mücadelesinin daha yüksek boyutlara ulaştığı bir gün yapalım.

HALKIN KURTULUŞU Grevdeki KARS ET KOMBİNASI işçileriyle Konuştu:

H.K - Grev kaçıncı günündedir?

- Bu gün grev 5. inci günündedir.

H.K - Greve katılan sendika hangisidir?

- Disk'e bağlı Besin-İş sendikası 1 gün Tek-Gıda iş'te katıldı.

H.K - Grevi engellemek isteyenler varmı?

- İşveren; işçileri bölerek engellemek isti - yor.

H.K - Grevi aktif olarak destekleyen güçler?

- Halkın Kurtuluşu maddi ve manevi destekte bulunmuştur.

H.K - İGD'li sosyal-faşistin gazete dağıtan arkadaşı polise ihbarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Bize; Halkın Kurtuluşu gazetesini getiren arkadaşı polise ihbar eden adam, bizim kararlı direnişimiz karşısında gerilemiştir. Polis arkadaşı bırakmak zorunda kalmıştır. Kimin bizden olduğunu daha iyi anladık. Sosyal-faşistlerin devrimcileri ihbarını hepimiz nefretle karşıladık zaten başka şeyde beklemiyoruz.

H.K - Grev hakkında söylemek istediğiniz?

- İşçi sınıfına karşı olan ve bizim ekonomik mücadelemizi engellemek isteyen her unsura (faşist



lere sosyal-faşistlere) karşı kararlı mücadelemiz sürdü, sonuna kadarda sürecek.

KARS ET BALIK KOMBİNESİ
BİR GRUP İŞÇİ.

Gaziantep'te Tekstil Sendikası'na üye işçiler mücadeleleri içinde sınıf düşmanlarını ve onlarla uzlaşanları tanıyor

Sosyal faşist sendikacılar işçilerin düşmanı olduklarını gösteriyor. Orta yolcu sendikacılar bunu gizlemeye çalışıyor ve uzlaşıyor

GENEL MERKEZİN SOSYAL-FAŞİST YÜZÜ, DAHA KONGRE'DE ORTAYA ÇIKTI.

Bizler DİSK'e bağlı Tekstil sendikasının Gaziantep şubesine üye işçileriz. Bundan birkaç ay önce sendikamızın kongresi yapıldı. Daha kongre sırasında bile genel merkezin sosyal faşist yüzü açığa çıkmıştı. Divan başkanlığına Merkez temsilcisi Hüseyin Akduman getirilmek istendi. Oylamada 1500 işçiden sadece 20 kişinin kendisine oy vermesine rağmen işçilere "isteseniz de istemeseniz de gerekirse zorla (Polis zoruyla)" bu başkanlığı yapacağını belirtti. Ve bizlere terbiyesiz, görgüsüz insanlar olduğumuzu avaz avaz bağırdı. Hiç kimsenin istememesine rağmen divan başkanlığı yaptı. Ama tüm çabalarına rağmen ve kendisi gibi olan M. Ali Tiryaki'yi devrilmekten kurtaramadı.

Böylece devam etmekte olan toplu sözleşme görüşmelerini yeni yönetim devraldı. Görüşmelerde bir sonuç alınamayınca da sendika grev kararı aldı. Önceleri siyasetsiz, sonraları "orta yolcu" olan sendika başkanı bir tüccar zihniyetiyle işçilere bol keseden vaadlerde bulundu. Genel merkezden 600 bin lira grev fonu geleceğini söyleyerek, Disk'in yöneticilerinin sosyal-faşist yüzünü gizlemeye ve onları devrimci göstermeye çalıştı. Genel merkez temsilcileri ise grev kararından önce bize grevden kaçmamız gerektiğini, bu mücadelemizin "ekmek mücadelesi" olduğunu söylediler.

ORTA YOLCULAR SOSYAL-FAŞİSTLERE BOYUN EĞİYOR.

Bunları söyleyenler iki gün içinde yan çizdiler. İşçiden habersiz patronla anlaştılar. Şube yöneticileri ise elleri kolları bağlı işçilerin işverene satılması karşısında boyunlarını büküp oturdular. Ses çıkartacak cesareti bile gösteremediler. Daha önce genel merkezin yardım edeceğini grevden kaçmamamız gerektiğini belirtenler bu sefer genel merkez yardım etmiyor aç açına greve gidilmez dediler. Gerekçe olarak şube aidatının çok az olduğunu, genel merkeze gönderilmediğini, şube masrafın bile karşılanmadığını, üstelik genel merkezin para gönderdiğini söylediler. Ve böylece iki bin kişinin aidatını yıllarca yediklerini itiraf ettiler.

Grev kararının uygulamaya konmasının gecikmesi üzerine şube başkanı ve iki işçi arkadaşı genel merkeze gönderdik. Gecikme nedenini sordukların da; Genel başkanın Cenevre ye araba almaya gittiğini, diğer bir yönetici Hüseyin Akduman'ın ise hasta olduğunu ayrıca Hüseyin Akduman' ın gitmesinin bir şey değiştirmiyeceğini onun patronlara cesaret vereceğini çünkü işverenler le samimi olduğunu söylemişler - dir. Kısacası bu kişinin işverenle daha önce işi pişirdiğini söylemeye getiriyorlardı.

İŞÇİLERDEN KÖŞE BUCAK KAÇAN SENDİKACI.

Genel merkez bir hafta sonra Yunus Kara isminde bir yetkiliyi Antep'e gönderdi. Bunu duyan işçi arkadaşlar olup bitenleri ve gelişmeleri öğrenmek için sendikaya toplandılar. Yetkili ile görüşmek istedik kaldığı otele telefon edildi işçilerin kendisini beklediği söylendi yetkili ise, hala yol yorgunluğu çektiğini ve istirahate ihtiyacı olduğu cevabını vererek geleli 24 saat olmasına rağmen kendi rahatının iki bin işçinin sorunundan daha önemli olduğunu kanıtlamış oldu. Bu durum üç gün sürdü. Her gün Bay yetkiliyi görmek için boşuna sendika kapısını aşındırdık. Geldiğimizde ve uyuduğu, ya da dışarı çıktığı söyleniyordu. İşçilerden köşe bucak kaçan bir sendikacının işçilere ne yararı olabilirdi.

İzine rastlayamadığımız yetkili hiç kimsenin haberi olmadan yün ip işyerleri için istenen iki yıllık 55 ve 60 liralık yevmiye zammını 36 liraya 10 lira istenen yemek parasını 8 liraya ve yaklaşık 4000 lira tutan 6 aylık geçmiş haklar ise 3 ay taksitle 1300 liraya imzaladı.

Gateks işyeri için istenen iki yıllık 70 lira yevmiye zammı 44 liraya; 5000 lira tutarındaki geçmiş haklar ise 1900 liraya; iki yıllık olan sözleşmeyi 30 aylığına imzalayarak işçilere görünmeden kaçmıştır. Birde işçiler daha fazlasını isterler ve diretirlerse vermeyin diye işverene akıl verip de öyle kaçmıştır.

Oynanan oyunlar en bilinçsiz işçilerin bile gözünü açtı. DİSK yöneticilerinin sosyal- faşist yüzlerini ve işçileri namussuzca sattıklarını bilmiyenimiz kalmadı. Bu hain sendika ağalarına karşı işçi arkadaşlarda büyük bir tepki var.

ŞUBE YÖNETİCİSİ ORTA YOLCULAR DA İŞÇİLERİN SATILMASINDA SUÇLUDUR. DİSK'İN SOSYAL FAŞİST YÖNETİMİNİ TEŞHİR ETMEDİKLERİ İÇİN SUÇLUDUR.

Bundan korkan şube yöneticileride artık önceleri tek laf söylemedikleri DİSK'in sendika ağalarının arkasından laflar etmeye başladılar onu da tek tek bilinçli işçiler karşısında söylüyorlar. Ayrıca bütün suçu genel merkeze yüklemeye çalışıyorlar oysa kendileri de bu suça ortaktır. Ellerinden hiç bir şey gelmiyorsa bile, işçileri bir araya toplayarak olup bitenleri anlatmaları gerekirdi. Bunu bile yapmadılar her şeyi karanlık bir sis perdesi, arkasında gizlemeye çalıştılar.

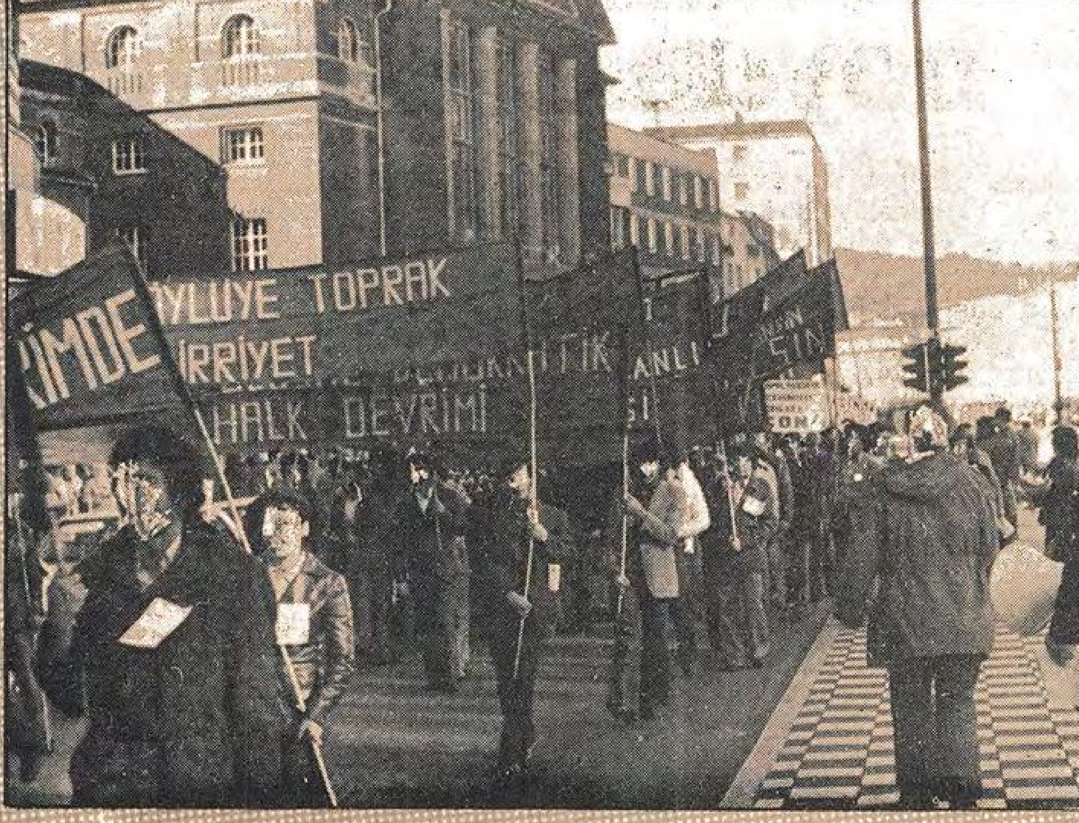
Bu olup bitenler DİSK yöneticilerinin yalnızca satılmışlıklarından ileri gelmiyor. Bu yaptıkları onların SOSYAL- FAŞİST siyasi gericiliklerinin ve karşı-devrimci oluşlarının bir gereğidir. Sosyal emperyalistlerle işbirlikçiliğin bir sonucudur.

Ama bütün bunları bizim orta yolcular anlayamamakta, revizyonizmle bağlarını koparamamakta-

De.sa.7.sü.3'de

Almanya'da güçbirliği toplantısı yapıldı

Almanyalı devrimciler yurtseverler faşist baskıları protesto ediyor



2 Nisan'da Almanya'nın Greven şehrinde bir güç birliği toplantısı yapıldı. Demokrat ve yurtsever olan 22 dernek temsilcisi, ATİF ve ATÖF, Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu, Halkın Sesi, Halkın Yolu, Yıldız gazetesi temsilcileri de bu toplantıya katıldı. Toplantı sonunda dernek ve gazete temsilcilerinin oluşturduğu bir komite kuruldu. ATİF ve ATÖF ise bu komiteye katılmadılar.

Toplantıda bulunan dernek temsilcileri ve 200'e yakın Türkiyeli işçi ve öğrenciler aşağıdaki kararları oy birliği ile aldılar.

* 17 TÖB-DER şubesinin Merkez yöneticileri tarafından lağvedilmesi, TÖB-DER yönetiminin anti-demokratik, sosyal-faşist hareketlerinin açığa çıkmasını sağlamıştır. Kitleler tarafından seçilen bu meşru yönetim kurullarının lağvedilmesini biz Almanya'daki yurtsever ve devrimciler şiddetle protesto ediyoruz.

17 şubenin lağvedilme kararı kaldırılmalı ve kitlelerin seçtiği meşru yönetim kurulları görevlerine devam etmelidir.

* Ülkemizdeki yurtsever ve devrimci basın üzerinde son dönemlerde giderek artan bir baskı uygulanmaktadır. Gazetelerin basımı, dağıtımının engellenmesi için faşist MC her oyunu denemektedir. Bir çok yurtsever ve devrimci basın organının sahibi ve yazı işleri müdürleri tutuklanmakta, gazete sorumluları askeri mahkemelerde yargılanmaktadır.

Biz Almanya'daki yurtseverler ve devrimciler yurtsever basın üzerindeki faşist baskıları nefretle protesto ediyoruz.

Devrimci yurtsever basın üzerindeki baskıya son. Tutuklanan yazı işleri müdürleri ve diğer gazete temsilcileri serbest bırakılmalıdır. Askeri mahkemeler yurtsever basını yargılayamaz.

* Biz Almanya'daki Türkiye'li yurtseverler ve devrimciler faşist MC'nin halkımız üzerinde uyguladığı çağ dışı işkenceleri ve her geçen gün artan siyasi cinayetleri nefretle protesto ediyoruz.

İşkenceciler ve caniler cezalandırılmalı can güvenliği sağlanmalıdır.

Kürt ulusu üzerinde yoğunlaşan milli zulüm ve zorla asimilasyon politikası son bulmalıdır.

* Zimbabve halkının önderi ZANU heyetinin ülkemizi ziyaretinin faşist MC tarafından engellenmesi ve ZANU heyetinin yurt dışı edilme kararını şiddetle protesto ediyoruz.

* Almanya'da okumakta olan yurtsever devrimci Salih Karadeniz'in politik nedenlerle Alman Polisi tarafından sınır dışı edilme kararını protesto ediyoruz. Salih Karadeniz'in sınır dışı edilme kararı kaldırılmalıdır.

DERSİM KIZILDERE'Yİ ANDI

30 Mart gecesi Tunceli'nin Mazgirt ilçesinde, Halkın Yolu'nun düzenlediği Kızıldere'yi anma toplantısı yapıldı. Toplantıya Halkın Yolu'nun dışında Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Gücü ve Kava da katıldı. Halkın Gücü toplantıyı bazı nedenlerle protesto ederek terketti. Halkın Sesi ise ortalıkta yoktu.

Toplantı normal şartlarda düzenlenemedi. Toplantı tarihinden bir gün önce düzenlenen "Polis Provakasyonu", esas olarak Tunceli merkezinde yapılması kararlaştırılan toplantının Mazgirt'e alınmasını gerektirdi. Polis izin vermiyerek engellemeye çalıştı. Toplantı bütün bunlara rağmen yapıldı. Gerek anı bir karar olması ve gerekse yeterli bir çalışmanın yapılamaması, Mazgirt gibi devrimci potansiyelin bir hayli kabarık olduğu bir yerde, gerekli kitle katılımı sağlanamadı. Gece olarak yapılmasına rağmen -bu önemli bir durumdu- gerekli ilginin yaratılamaması noktası ile geniş kitlelere hizmet edemedi. Bunda Halkın Yolu'nun grupçu tavrının da payı büyük olda.

Saygı duruşundan sonra Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Kava'yı temsilen birer konuşmacı konuştular. Halkın Gücü ise sıra meselesini de öne sürerek "Kahrolsun oportünistler" deyip toplantıyı terk etti. Halkın Gücü'nün her ne sebeple olursa olsun, toplantıyı terk etmesi doğru değildi.

HALKIN YOLU OPORTÜNİZMLE UZLAŞMAKTAN VAZGEÇMELİDİR

Toplantının ilk konuşmasını toplantıyı düzenleyen Halkın Yolu yaptı. Uzun ve sıkıcı bir konuşma yapan Halkın Yolu'ndan arkadaş konuşmasında bütünüyle "Devrimcilerin Birliği" sorununu işledi. Halkın Yolu'ndan arkadaş konuşmasında Halkın Yolu dergisindeki "Devrimcilerin Birliği" adlı yazıyı işledi. Halkın Yolu'nun birlik platformunu sergiledi. Arkadaş özellikle Halkın Kurtuluşu'nun "Tekkeci ve Gerici" bir cereyan olduğunu, bu tekkeci eğilimleriyle de "devrimcilerin birliği"ni engellediğini söyledi. Bunlara rağmen bütün yoğunlukların grup yapılarını aştığını ve birlik platformunun oluştuğunu söyledi. "Devrimcilerin Birliği" sorunu içinde "Halkın Sesi" ni de gördüğünü açıkladı. Bu dinleyiciler arasında gülmelere yol açtı. Arkadaş: "Halkın Sesi % 95 proleter devrimcidir % 5 oportünisttir." dedi. Bazı olumlu yanlarına rağmen Halkın Yolu'ndan konuşan arkadaşın, bir çok eksiği ve hatası vardı. Bunları şöyle özetleyebiliriz:

* Halkın Yolu sırası geldiğinde bizleri ve diğer siyasetleri birlik içinde düşündüğünü söylediği halde ve "Tüm ittifakların ve birliklerin esas halkası olarak Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'ni düşündüğünü" söylediği halde toplantıyı tek başına düzenlemeye kalkışması bir hatadır ve ayrıca da pratikte dürüst davranmadıklarını açıklıyordu. Oysa toplantı birlikte düzenlenebilirdi, toplantı için güçler ve çabalar da birleştirilebilirdi. Böylece yeterli çalışma da sağlanmış olurdu. Ne var ki, Halkın Yolu'nun bu tavrı açıkça onların "faydacı" davrandıklarını gösteriyordu. Herkesi "Tekkeci ve Gerici" ilan ederken kendi grup yapıları olduğu gibi ortaya çıkıyordu.
* İkinci olarak toplantı ilimizde ilk olarak düzenlenmesine ve oldukça büyük ilgi görmesi muhtemel olduğu bilinmesine rağmen, var olan ilginin örgütlenememesi de onların hatasıydı. Eğer bizlerle ve diğer arkadaşlarla ittifak etselerdi ve güçleri birleştirmeye çağırsalardı daha iyi sonuç alınabilirdi. Böylece yeterli bir çalışmay yapılabilir, varolan büyük ilgi de ortak güçlerin çabalarıyla örgütlenebilirdi. Bu aynı zamanda pratikte karşılıklı güveni de yaratırdı.

Yine buna ek olarak Halkın Yolu hakim güçlerin engellemelerine karşı yeterli mücadele edemedi. Oysa ki birleşik güçler olsaydı gecenin yapılması için daha kararlı ve daha yetkin bir mücadeleci tutum doğabilirdi ve hakim güçler geriletilebilirdi. Halkın Yolu bunu da yapmadı. Böylece bu konuda kendi hatasına diğerlerini de ortak etti.

* Halkın Yolu geceye hizmet edemediği gibi "Devrimcilerin Birliği" sorununa da hizmet edemedi.

Ayrıca gece ile hiç bağ kurmadı. Oysaki gecenin anlamını eğitici olmak kaydıyle vurgulamalıydı. Özellikle 71 deneyini ele alıp yerli yerine oturtarak ve Kızıldere'yi de bu deneyin bir kesiti olarak ortaya koyup değerlendirebilirdi.

* Halkın Yolu'ndan arkadaşlar oportünizmin propagandasını yaptılar. Baştan aşağı hatalı olan bu anlayışı terketmelidirler. "PDA % 95 proleter devrimcidir, % 5 de oportünisttir." demek olmaz. Proleter devrimci olduğunu söyleyen bir siyaseti ne dediğini iyi tartmalı ve öylece sarfetmelidir. Proleter devrimciler, oportünizm ile M-L arasındaki sınır farklarını iyi ölçmelidirler. Her sayısında "Enginleri Fetheden" Halkın Yolu, M-L ile oportünizm arasındaki farkı kavramalı ondan sonra engin fethetmelidir. Yıllardır derinleşen ve "sosyal şoven sosyal-emperyalist olma yolunda evrimleşmesini hızlandıran" bir oportünizme proleter devrimci demenin sorumluluğunu bizler almıyoruz.

Oportünizme karşı mücadele lafla olmaz, bizzat hayatta onunla mücadele edilmelidir. Ayrıca ideolojik savaşta kullanacağımız oklar kitabi olmaktan çok hayattan alınmalıdır. Çünkü M-L kitabi bilgi yerine hayattan alınan bilgiye öncelik verir. Halkın Yolu'da öyle yapmalıdır.

O halde Halkın Yolu vakit geçirmeden, tartışmaya sunduğu platformu ve görüşlerini yeniden gözden geçirmeli, eleştirilere kulak kabartarak M-L ile oportünizm arasına sınır çekmelidir. Bu yoldaşça bir istektir.

* Son olarak da Halkın Yolu kitleyi hesaba katmalıdır. Bilinmelidir ki hizmetimiz kitle içindir. Bizler her zaman kendimizi değil, bizi dinleyen, bizi okuyan yığınları düşünmek zorundayız. Halktan olmak onları taklit etmek değildir. Düşünce ve eylemde onlarla kaynaşmaktır. Bu dil ve hitab meselesinde de de böyledir. Dilimizi "Kitleye hizmet faaliyetinin" emrine verelim ve anlaşılır olalım.

Özellikle toplantıda konuşan arkadaş kendisini, konuşmasını ve hitap hedefini yeniden gözden geçirmeli, ve düzeltmelidir. Oraya gelen kitle öğrenmek için gelmişti, bilmelidir ki kitlenin eğitimi kitlenin bizzat faaliyetiyle birleşmiyorsa orada bir hata vardır. Kendimizin ve kitlenin eğitimi faaliyetini kaynaştıralım. Ortak eğitim platformu yaratalım.

HALKIN KURTULUŞU VE HALKIN BİRLİĞİ ÇALIŞMALARDA YETERİNCE SORUMLU DAVRANMADI.

Toplantı üzerine Halkın Yolu için eleştirilerimiz genel olarak böyledir.

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği için şunları söyleyebiliriz: Bizler Halkın Yolu çağrı yapmasa da onu bu konuda zorlayabilirdik. Çağrı yapılmadığında bile toplantı için potansiyel örgütleyebilirdik, karantinada haber bekleme yerine, mücadeleci bir tutumu benimseyerek hemen her konuda Halkın Yolu'nun içindeki proleter devrimci düşünce ve tavrı harekete getirebilirdik.

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'nin bir hatası da böyle önemli bir toplantıda ve önemli bir sorunda fazla eğitici, itici olamamaları ve konuşmalarını derinleştirmemeleridir. Halbuki Halkın Yolu'nun böyle yapacağı açıkça belliydi. Bu muhtemel durumda daha iyi hazırlanılabilir ve "propaganda" tamamen etkisizleştirilebilirdi.

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'nin önemli ve özellikle önemli bir hatası Halkın Gücü karşısındaki tavrıdır. Halkın Gücü hatalı davranıp "Kahrolsun oportünistler" diyerek terketse de tavrımız bırakın gitsinler olmamalıdır. Arkadaşlar ikna edilip geri çevrilebi-

De.sa.7.sü.5'de

TUNCELİLİ DEVRİMCİLER

Dersim yine direndi. Tunceli Halkı provakasyon ve işkenceyle yıldırılamaz

Asırlar boyu ezilmiş horlanmış, katledilmiş, yok edilmeye çalışılmış, diline, kültürüne; kısaca hayatına ambargo konulmuş Kürt halkının ve ulusunun bir parçası olan Tunceli'nde de hakim sınıflar ve onların yerli uşakları tarafından defalarca oynanan oyunlar sonucu suçsuz yere onlarca, yüzlerce emekçinin malına ve canına kastedilmiş, işkence edilmiştir. 1938'de Kürt ulusunu katledip toptan yok etmenin son provasını Dersim'de (Tunceli) yapan hakim sınıflar o zamandan bu yana her fırsatta Tuncelililere bu katliamı hatırlatmakta ve halkı sürekli baskı altında tutmakta, halkın üzerinde bir terör havası estirmektedirler. Değişik tarihlerde hakim sınıfların Tunceli'deki ağzı salyalı adamları tarafından provakasyon ortamı yaratılmış ve halka toplu halde baskı yapılmış, küfredilmiş, toplu tutuklamalar yapılmıştır. En yakın bir örnek: 1969'da (Pir Sultan Abdal) adlı tiyatro oyununun oynanması meselesinde; Türkiye'nin her yerinde rahatça oynanan bu oyun Tunceli'nde keyfi olarak yasaklanmış, halk oynanmasında ısrar edince de halkın üzerine ateş açılmış ve Mehmet Kılan adlı bir şahıs ölmüş. Halk üzerindeki baskılar yoğunlaştırılarak askeri birlikler Tunceli'ne sevk edilmiş ve sokağa çıkma yasağı keyfi olarak konmuştur. Bir diğer örnek: 1971 1972 de hakim sınıfların o zamanlar Tunceli'nde köpekliğini yapan Fehmi Altınbilek ve Salih Suphi Savdır tarafından yaratılan provakasyon ve bu provakasyon sonucu yapılan baskılar, adam yaralamalar, toplu tutuklamalar ve son sistem işkencelerdir ki, bu olayların uygulayıcısı Fehmi Altınbilek "Ben Abdullah Alpdoğan'ın torunuyum. Buraya yeni bir 1938 getirece-

De.sa.7.sü.6'da

Halkın Kurtuluşu, Tunceli'de faşist terörü protesto eden halkla konuştu

H.K.- Adınız, mesleğiniz?

- M... Mesleğim terziliktir.

H.K.- Tunceli'deki bakkalların, şoförlerin, lokantacıların, kahvecilerin kısacası halkın direnişinin sizce amacı nedir?

- İlimizdeki bu protesto direnişi; valinin, polisin yaptığı baskıyı protesto için yapılıyor. Faşistler bir süreden beri oyunlar hazırlıyorlar, ve arkasından da halka saldırıyorlar. Günümüzdeki bu tür olaylar egemen güçlerin işine yarıyor. Günden güne yükselen sınıf mücadelesini engellemek için halkımıza azgınca baskı ve zulüm uygulu yanlar korkmaktadırlar. Halk iş yerleri ni kapatarak onları protesto ediyor.

H.K.- Bu tür olayları önlemek için ne yapmalıyız? Sizce bu tür olaylar ne zaman son bulur?

- Biz bunlara karşı koymazsak, bunlar köpek gibi kudururlar. Onun için onlar bize saldırırlarsa herkes bir olup karşı koymalıdır. Bütün bunları devlet yapıyor. Bu devlet kalkmadıkça bunlar kalkmaz. Ancak işçi-köylü devleti kurulunca bunlar son bulur.

H.K.- Adınız, mesleğiniz?

- ..... Mesleğim şoförlüktür.

H.K.- Tunceli'deki bakkalların, kahvecilerin, şoförlerin, lokantacıların kısacası halkın direnişinin sizce amacı nedir?

- Faşistler bir süreden beri halkımız üzerinde oyunlar oynamaktadır. Şoför, işçi, esnaf ve zanatkarların ticaret işlerini saat 7'den sonra engellemekte, kendi açılarından Tunceli halkına sıkıyönetim uygulamakta. Bunu protesto için 3 günlük direnişe karar verdik.

H.K.- Bu tür olayları önlemek için ne yapmalıyız. Sizce bu tür olaylar ne zaman son bulur?

- Bu olaylar polis, vali ve onların uşaklığını yapan kişiler tarafından yapılıyor. Böylece halk üzerindeki baskılarını yoğunlaştırıyorlar.

- Bu tür olayları demokratik bir anlayış içinde birlik ve beraberliği sağlayarak, faşistlere karşı aktif kitle mücadelesini verirsek bu oyunları engelleriz.

Türkiye'de işçi-köylü iktidarı kurulmadan bu olaylar son bulmaz, işçi-köylü iktidarı ile yani ülkemizde ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ'nin gerçekleşmesiyle son bulur.

H.K.- Adınız, mesleğiniz?

- .... Şoför.

H.K.- Tunceli'deki bakkalların, şoförlerin, lokantacıların, kahvecilerin ve kısacası halkın direnişinin amacı nedir?

- Tunceli'deki emperyalizmin uzantıları olan faşistler tüm halk üzerinde baskılarını daha katmerleştirmek istiyorlar. Tüm halk akşam saat 19.00 oldu mu zorla evlerine göndermeğe çalışıyorlar ve sonra istedikleri oyunları halka mal etmeğe çalışıyorlar. Eski katliamlardan birine baş vurmak istiyorlar. Tüm bu faşizan baskıları protesto etmek için 3 günlük direnişe geçtik.

H.K.- Bu olaylar kim tarafından ne için yaptırılıyor? Sizce bunların amacı nedir?

- Bu olaylar ilk önce emperyalizmin uşaklığını ve işbirliğini yapan MC iktidarının Tunceli'ne gönderdiği vali, albay ve polis Tunceli'de kiralanmış muhbirler ve provakatörler tarafından yapılmaktadır.

Bunların amacı Tunceli'de yükselen halkın devrimci mücadelesinin önüne engeller çıkarmak ve halkı topluca katliamlara itmektir. Karakollarda sabahlara kadar işkence ettirip sindirmeğe çalışmaktadırlar.

Bu olayların son bulması için ne CHP hükümetinde ne de revizyonist bir partinin iktidara gelmesi ile önlenilebilir. Bu olayları önlemek için işçi-köylü ittifakı temeline dayanan şiddete dayalı Ulusal Demokratik Halk Devrimi olmadan bu olayları yok etmek imkansızdır. Ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile son bulur.

H.K.- Bu tür olayları önlemek için ne yapmalıyız? Sizce bu olaylar ne zaman son bulur?

- Bu tür olayları önlemek için, ilk önce halk arasında geniş bir şekilde faşist uşakların tezgahladığı bu oyunları halka anlatmak ve bu tür olayların halka mal edilmemesi için birlik ve beraberlik, tek yumruk, tek yürek olarak bu uşaklara karşı koymalı, mücadele etmelidir.

Kahramanmaraş'ta Kızıldere direnişi anıldı

Gözaltına alınan ve işkence gören, daha sonra serbest bırakılan bir grup devrimci Adliye'nin önünde.

Biz Kahraman Maraşlı Halkın Kurtuluşu sempatizanları olarak 30 Mart'ta Yürük Selim Mahallesi Kültür ve Yardımlaşma Derneği'nde bir toplantı düzenledik ve Kızıldere şehitlerini andık. Toplantıya Halkın Birliği, Halkın Yolu, Halkın Sesi ve Devrimci Gençlik'ten arkadaşlar da katıldılar.

Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra bir devrimci Halkın Kurtuluşu adına bir konuşma yaptı. Arkadaş konuşmasında geçmişin kısa bir değerlendirmesini yaptı.

Daha sonra Halkın Birliği, Halkın Sesi, Devrimci Gençlik ve Halkın Yolundan arkadaşlar sırayla konuştular.

Eleştirilere geçileceği sırada faşist diktatörlüğün maşaları polisler derneği basarak içerideki 59 kişiyi karakola götürdüler. Karakolda bütün arkadaşlara işkence yapıldı. Herkesi teker teker falakaya yatırdılar, coplarla, tekmelerle dövdüler.

Faşist emniyet müdürü Cemalettin Esin, kız arkadaşlara hakaret etti. İşkenceci faşistlerin başında I. Şube'den Hasan Kurt Mehmet Kutlu, Bekir ve Ahmet isimli polisler geliyordu. 59 kişi iki gün karakolda tutulduktan sonra savcılığa çıkarıldılar. 5 arkadaş tutuklandı.

Bütün bu baskılar ve işkenceler bizi Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolundaki kavgamızdan vazgeçiremiyecektir. Bütün bu baskılara karşı mücadelemize daha da kararlılıkla sarılıyoruz.

EMPERYALİSTLER VE BÜTÜN GERİCİLER KAĞITTAN KAPLANDIR!
FAŞİZME ÖLÜM, İŞKENCEYE SON!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELEMİZ!

KAHRAMAN MARAŞ'TAN
HALKIN KURTULUŞU
TARAFTARLARI

DEVRİMCİ, YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

GAZETELERİMİZ, HALKIN BİRLİĞİ, HALKIN YOLU VE HALKIN KURTULUŞU'NA

Türkiye'de devrimci, yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskıların yoğunlaştığı bu dönemde proleter devrimci hareketin açmış olduğu "FAŞİST ve SOSYAL FAŞİST BASKILARA SON", "DEVRİMCİ, YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK" kampanyasını yerinde buluyor ve kararlılıkla destekliyoruz.

Biz aşağıda imzaları bulunan demokratik kuruluşlar:

1. Yazı işleri müdürlerinin tutuklanmasının son bulmasını, tutuklu yazı işleri müdürlerinin serbest bırakılmasını,
2. Askeri mahkemelerin basını yargılamasının son bulmasını,
3. Gazete ve dergilerin toplatılmasının durdurulmasını,
4. Devrimci, yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskıların son bulmasını,

Talep eder, yurtsever halkımızı bu kampanyayı desteklemeye çağırırız.

TARSUS KÜLTÜR DERNEĞİ
ADINA BAŞKAN
MUHİTTİN ULUÇAY

İLERİ SERAMİK İŞ
SENDİKASI ADINA
G. SEKRETER
MUHİTTİN DİLEKÇİ

TARSUS YÜKSEK ÖĞRENİM
KÜLTÜR DERNEĞİ ADINA
SAYMAN EDİP TARGAN

TARSUS HALK SAHNESİ
ADINA BAŞKAN
SALİM POLAT



TÜTÜNDE SÖMÜRÜYE SON

Muğla'nın Ula ilçesi halkı geçimini genellikle tütünden karşılar. Ama halkımız her fidesini teriyle suladığı tütüne verdiği emeğin karşılığını alamamaktadır. Tütün eken yoksul köylüler geçimlerini zor karşılamaktadırlar. Tütünün gerçek değeri her yıl daha da düşmektedir. Halkın gözünü boyayabilmek için tütünün tavan fiatı açıklanmaktadır. Ama tavan fiatının açıklanması ile değişen herhangi bir şey olmamaktadır. Tespit edilen tavan fiatıyla sadece birkaç köylüden birkaç yüz kilo tütün alınmaktadır. Tütününü iyi bir fiatla satabilenler yalnızca tekelle işbirliği içindeki büyük toprak sahipleridir.

Tütünde köylüleri sömürenler sadece hakim sınıflar değildir. Ula halkı CHP'nin de bu sömürüye nasıl ortak olduğunu artık anladı. CHP ilçe merkez yönetim kurulu üyesi Necati Tahkur isimli bir kişi tekelle işbirliği yaparak Ula'nın en büyük mağazalarını kiraladı. Bu mağazaları depo olarak kullanmaktadır. Bir yıl öncesine kadar bir tütün balyasından kira ücreti olarak en çok beş lira alınırdı. Necati Tahkur bu yıl balya başına yirmi lira istedi. Birkaç ay içinde en azından 200 bin lira vurgun yapacak. Ula halkı gün geçtikçe artan hayat pahallılığı karşısında balya başına yirmi lira kira ücretini büyük bir tepkiyle karşıladı. Yetkili makamlara şikayet edildi. Fakat hiçbir sonuç alınamadı. Köylüler bu düzenin sömürücünün, vurguncunun yararına çalıştığını daha iyi öğrendi.

Necati Tahkur'un CHP nin ileri gelenlerinden biri olması halka CHP'nin iktidar olmasıyla nelerin değişip, nelerin değişmeyeceğini göstermektedir. CHP'de bu vurgun ve talan düzenini değiştiremiyeceğini ispatlamıştır.

TÜTÜNDE SÖMÜRÜYE SON!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYESİ!

ULA'DAN BİR GRUP DEVRİMCİ

Adel Kalem'den atılan bir devrimci işçi: 'yaşasın 1 MAYIS'

Biz devrimci proletarya olarak bu 1 Mayısta faşistlere ve sosyal-faşistlere böyle sesleniyoruz.

Türkiye'de "faşizm yoktur" "faşizme geçit yok" diyenlere şunu soruyorum: Bu ülkede faşizm yoksa devrimcilerin boyunlarına kim ilmik geçirdi? Toplu katliamları kim yaptı? Siyasi cinayetleri kim işliyor? Faşist komandoları kim besliyor? Faşizm yoksa okullardan öğrencileri kim kovuyor? Yurtsever ve devrimci öğretmenleri kim işlerinden atıyor? Zindanları devrimcilerle yurtseverlerle kim dolduruyor?

Marksizm-Leninizmi inkar ederek proletarya diktatörlüğü yerine sahte bir "halkın daveti" kuran hain Kruşçev ve Brejnevi izleyen sosyal faşistler emperyalist Rusyaya uşaklık ediyor. Ama devrimci proletarya olarak biz bu 1 Mayıs'ta Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye diye haykıracağız.

MAHİRLER ÖLMEZ!
DENİZLER ÖLMEZ!
İBOLAR ÖLMEZ!
YAŞASIN DÜNYA İŞÇİ SINIFININ 1 MAYIS MÜCADELESİ!
KAHROLSUN FAŞİSTLER VE DÖNEK SOSYAL FAŞİSTLER!

ADEL KALEM FABRİKASINDAN ATILAN BİR DEVRİMCİ İŞÇİ.

BÜTÜN YURTSEVER ve DEVRİMCİLERE: Türk-Alman Derneği'ni faşistlerin elinden alalım!

Hanav ve civarı için 8 Mayıs önemli bir gündür. O gün 15 aydan beri beklenen Türk-Alman Kültür Derneğinin kongresi vardır.

Derneğin ortalama 500 üyesi vardır. On seneden beri yönetimi ellerinde tutan faşist ve faşist dostları halkımızın çıkarlarına ters tavırlar takındılar. Pek çok sahtekar ve vurguncu, dernek yönetimini kendine ün ve çıkar sağlama yolunda kullandı. Örneğin:

Mehmet Güdük: Şimdiki bin yüzlü sahtekar başkan.

Ziya Güney: MHP'den mebus olma sevdasıyla bu derneği kullandı.

Can Ekmekçi: Terzi ve kasap dükkanlarını geliştirip ayda 40-50 bin mark kazanıyor. Derneği aracı olarak kullandı.

Emin Aktuğ: MHP'li besleme.

Gündüz Kapancıoğlu: MHP'li besleme. tutumu sonucu Hanav dan kaçmak zorunda kaldı.

Hanefi Altıntaş: Bu derneğin sırtından sık sık Federasyon başkanı olarak Ankara'ya gider.

Daha nice, pis, şerefsiz sapık kişiler dernek yönetimine girdi, saymakla bitmez.

Bu envai çeşit haşaratın yaşadığı derneği temizleme günü gittikçe yaklaşmaktadır.

Çünkü bütün gün çarklar arasında terleyen ve çalışan işçiler artık bu kişilerin ne olduğunu biliyor.

Demokrat ve devrimci işçiler birleşerek mücadele verecekler. MHP'li ve MSP lilerin otobüslerle adam getirecekleri duyuluyor. Haşarat içinde telaşa ve korku hakimdir. Çünkü onlar er geç işçilerin yumrukları altında ezileceklerdir. Dernek bu mikroplardan muhakkak temizlenecek ve bir emekçi kültür yuvası haline getirilecektir.

Bu haberi okuyan ve civarlarda bulunan tüm ilericilerin o gün kongreye gelmesi çok önemlidir. Mümkün olduğu kadar çok olmamız soyguncuların oyunlarını bozacak ve mücadele eden arkadaşlara destek sağlayacaktır. Bundan böyle halk kültür yuvası kuracağız ve ülkemizdeki sınıf mücadelesine katılacağız.

8 MAYIS SAAT 10 DA: 645 HANAV; STADTHALLE'DE TOPLANTIYA KATILALIM. ÜYE OLMAK ŞART DEĞİLDİR.

HANAV'DAN BİR DEVRİMCİ

BÜTÜN İŞÇİLERE İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ

Bizler lokantalarda çalışarak hayatımızı sürdüren emekçileriz. Ankara-Kızılay'da kantin Başak'da çalışıyoruz. Bütün işçilerin üzerindeki baskı ve sömürünün katmerlisi bizim üzerimizdedir.

Patron bizi günde 12-13 saat çalıştırmakta, bunun karşılığı 40-50 lira gibi gülünç ücretler vermektedir. Sigorta bile yaptırmadığımızdan hiçbir sosyal güvencemiz yoktur.

Lokanta sahibi Adnan adındaki patron bizi günde 12-13 saat çalıştırmasına rağmen hergün kuru fasulyeden başka yemek bile vermemektedir. Ahçı yardımcılarına dahi yemekleri tattırmamaktadır. Bu şimdiye karşılık hakkımızı istediğimizde de hiçbir gerekçe göstermeden bizi işten atmaktadır.

İş kazası sonucu sağ elinin iki parmağını et makinasına kaptırıp koparan Cemil adındaki arkadaşımıza ilkönceleri birçok vaadlerde bulunan bu patron şimdi işimize yaramazsın diyerek arkadaşımızı işten atmıştır. Patron bir eczacı arkadaşı ile beraber Cemil arkadaşımıza baskı yapmış, tazminat ödememek için binbir dolap çevirmiştir.

Herkes gibi Cemil arkadaşımızın da sigortası olmadığından patron kazadan hemen sonra işçi kardeşimizi sigorta ettirmek istemiştir. Bir takım sahte evraklar düzenliyerek, suçu üzerinden atmaya kalkışmıştır. Patron tanımadığımız bir adama sigorta sisi vererek sahte belgeyi imzalatmak istemiştir. Belgede "parmaklarının kopmadığı, ufak bir kazada ezildiği" yazılmıştır. Cemil arkadaşımız bu kağıdı imzalamak istemeyince patron kendisini tehdit etmiştir. Şimdi ise arkadaşımızı işten atmıştır.

Biz bütün işçiler sendikasız olduğumuzdan bu haksızlığa boyuneğmek zorunda kaldık. Artık burada çalışan işçiler arasında o güne kadar yeterli bir birlik yoktu. Ama şimdi birleşmek gerektiğini anladık. Artık bizi mücadeleden kimse alıkoyamayacaktır.

SENDİKA HAKKIMIZ, SÖKE SÖKE ALIRIZ!
BÜTÜN İŞÇİLERE İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!

KANTİN BAŞAK İŞÇİLERİ

Faşist terör Tunceli halkına boyun eğdiremedi

Faşist diktatörlük içine düştüğü ekonomik-politik bunalımın yükünü halkımıza yüklemek için halkımız üzerinde uyguladığı baskı ve terörü gittikçe katmerleştirmekte, var olan kısmi demokratik haklar ve demokratik örgütlenmeleri yok etmeyi amaçlamaktadır. Bunun için kanlı olaylar ve saldırılar düzenlenmektedir.

Faşist diktatörlüğün uygulamaları ve sosyal-faşist ihanete rağmen halkın mücadelesi de yükselmektedir. Mücadele alanları genişlemekte, yeni boyutlara ulaşmaktadır. Ülkenin çeşitli yerlerinde kararlı mücadele örnekleri verilmekte; gerek kendiliğinden gelişen kitle eylemleri gerekse devrimcilerin önderliğindeki kitle eylemleri faşist ve sosyal-faşistleri teşhir ve tecrit etmekte, halkın saflarını pekiştirmeye yönelmektedir.

Bu uygulamalar ilimize de yansımakta, birkaç günden beri faşist terör iyice katmerleştirilmektedir. 27.3.1977 günü saat 19.20 sıralarında karakol binasının yanındaki caddenin ortasında bir patlama olayı oldu. Patlamadan hemen sonra ortalığa doluşan polisler ortalığa kurşun yağdırmaya başlıyarak olay yerine gelen halkı küfürlerle kovaladılar. Ardından tüm işyerleri (Bakkal Lokanta, Kahvehane, Eczane) baskı, küfür ve tokat atmak suretiyle kapatıldı. Caddeler tamamen boşaltıldı, tek tek yakalananlar karakollarda işkence altına alındı. Üç gün sürekli bu işlemlere devam edildi. İşyerlerini kapatmada biraz gecikenler dövüldü, evlere ve okullara baskınlar düzenlendi, evine gitmekte olan vatandaşlar cadde ortalarında tokatlandı. Sürekli tahriklerle provakasyon ortamı yaratılmak istendi. Bu arada 4 kişi de üç günlük işkence, ve düzmece ifadeler sonucu tutuklandı.

Olayın yankıları devam ederken 31.3.1977 günü saat 19.00'dan sonra Belediye Binasında kalan İş Bankası Şubesi'nin duvarının yanında bir patlama olayı daha oldu. Gene işyerleri kapatıldı, yollar kordon altına alındı, sokaklardan adamlar toplandı, halka küfürler yağdırıldı. Hatta Vali ile birlikte lokantanın birini kapatmaya gelen polislere davranışlarından ötürü tepki duyan Hakim Kıral Erkan olay yerinde Vali Kemal Bozbay tarafından azarlanarak dövüldü ve karakola götürülerek orada yüzü-gözü şişirildi. Olay sadece Karakol Komiserinin tutuklanmasıyla sonuçlandı. Son patlama olayından sonra 2 kişi daha tutuklanmıştır.

Tunceli halkı tüm bu baskı ve teröre boyun eğmemiş, gerekli tepkiyi yekvücut katıldığı eylemleriyle göstermiştir. Cumartesi, Pazar ve Pazartesi günleri tüm işyerleri kapatılmış, tüm vasıtalar (Şehirlerarası hariç) seferlerini durdurmuş, taksiler çalışmıyarak Pasif Direnişte bulunmuştur. 4.4.1977 Pazartesi günü yani direnişin üçüncü gününde "İlimizdeki anti-demokratik baskıları protesto etmek ve halkımızın eylemini desteklemek" üzere tüm okullardaki görevliler işyerlerine gidip iş yapmamak kaydıyla "Pasif Direnişte" bulunmuşlardır. Bu eylem başarılı bir şekilde büyük bir katılımla sonuçlanmıştır.

Aynı gün tüm orta dereceli okul öğrencileri "Faşist baskıları protesto etmek ve halkımızın eylemini desteklemek" üzere iki günlük BOYKOT kararı almış ve uygulamışlardır.

İlimizdeki bu kararlı mücadele ilçelere de yansımış, aynı doğrultudaki kararlarla "Tunceli'ndeki Faşist Baskı ve Terör Kınanış eyleminin desteklendiği" somut mücadele biçimleriyle kanıtlanmıştır. İlçelerde işyerleri kapatılmış, öğretmenler "Tunceli'deki faşist baskıları protesto etmek ve Tunceli Halkının eylemini desteklemek" üzere bir günlük "Pasif Direniş"te bulunmuşlardır. İlçelerden Nazimiye ve Mazgirt'e direniş sırasında vasıtaların girmesi de engellenmiştir. İlimizdeki sağlık teşkilatlarında çalışan görevliler de 5.4.1977 Salı günü "Anti- demokratik baskıları protesto ve halkımızın eylemini desteklemek" üzere işyerlerinde işi yavaşlatma kararı almış ve başarıyla uygulamışlardır.

Biz halkımızın yanında yer alanlar olarak tüm bu uygulamaları protesto eder, durumu kamu oyunun bilgisine sunarız.

TÖB-DER TUNCELİ ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

TÜS-DER TUNCELİ ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

GÖREVDEN ALINAN TÖB-DER PERTEK ŞUBESİ ÜYELERİ

PERTEK BİRLİK PARTİSİ İLÇE YÖNETİM KURULU

PERTEK C.H.P. İLÇE GENÇLİK KOLU

"Ne jandarma baskınları, ne de işkenceler bizi yıldıramaz"

Bizler İskenderun'a bağlı Karaağaç köylüleriyiz. Köyümüzde çok zor şartlarda kurduğumuz bir derneğimiz var. Hakim sınıflar ve onların köyümüzdeki temsilcileri derneği kurdurmamak için üzerimizdeki baskılarını yoğunlaştırdılar. Fakat biz bütün bu baskılara göğüs gererek mücadelemize devam ettik.

Derneğimizi kurduktan sonra da hakim sınıflar yine rahat durmayarak üzerimizdeki baskıları çeşitli biçimlerde devam ettirdiler. Köyde hazine topraklarını çeşitli sahtekarlıklarla ele geçirenler, bizim örgütlenmemizi engellemek için derneğimizi bölücülükle suçladılar.

Köyümüz beş köyden meydana gelir. Nardüzü köyü ilkokulunun faşist müdürü İsmet Türkan ile Nardüzü muhtarı Zeki Mazman ve Şarkkonak köyünün hem ağası, hem de muhtarı olan Ali Tümkaya köylünün bilinçlenmesini engellemek için herşeyi yapmaktadırlar. Aynı zamanda köyde hertürlü yolsuzluğu yapan da bunlardır. Bu faşistler köyde duvarlara yazı yazan, Halkın Kurtuluşu satan arkadaşları ihbar ederek yakalatmakta, karakolda dayak attırmaktadırlar. Halkı sözde korkutmak için köye jandarma baskınları düzenlemektedirler. Aslında bütün bu baskılar köylümüzün kendilerine karşı olan nefretini biraz daha arttırmakta, azmimizi bilemektedir.

Ne jandarma baskınları ne de işkenceler bizi hiçbir zaman yıldıramıyacaktır. Hiçbir güç halkın kurtuluşunu engelliyemiyecektir.

Biz köylüler kendi tecrübelerimizle hakim sınıfların devletinin bizim hiç bir sorunumuzu çözemiyeceğini anladık. Kurtuluşumuz bizim gibi ezilen ve sömürülenlerin birleşmesiyle olacaktır.

KARAAĞAÇ'TAN BİR GRUP KÖYLÜ

Ordu'daki faşist zulmün hesabı sorulacaktır

Bizler Kütahya'da askerlik yapan devrimcileriz. Bu faşist orduda zulüm ve baskı altındayız. Subayların hemen hepsi bütün askerlerin üzerinde terör estirmektedirler. En küçük rütbesinden, en büyüğüne kadar bütün subaylar askerlere küfür etmekte, dayak atmaktadırlar.

Bu zulüm ve işkence yuvasına bir de "asker ocağı" diyorlar. Bize köle gibi davrananlar daha sonra " bu vatanın şerefli bekçileri olduğumuzu" söylüyorlar. Ama biz artık kimin bekçisi, neyin koruyucusu olduğumuzu anladık. Askerleri "vatanın şerefli bekçileri" olduğunu söyleyenler, ordunun, hakim sınıfların, bir avuç sömürücünün bekçisi olduğumuzu gizlemeye çalışıyorlar.

Orduda atılan dayakların, işkencenin ve iğrenç küfürlerin hesabı birgün mutlaka sorulacaktır.

KÜTAHYA'DAN BİR GRUP DEVRİMCİ ASKER.

BUGÜN 1 MAYIS

Bu gün bir mayıs
Yürüyor İŞÇİLER yürüyor KÖYLÜLER
Yürüyor alnının teriyle geçinenler.
Durmuşlarda
Alın terlerimizi yiyorlar
Ağalar beyler paşalar.
YÜRÜYOR BİZİMKİLER ONLARIN SARAYINA.

Cehennemin dibine kadar
Yolunuz var diyor
Ağalar beyler paşalar:
Oysa,
Cehennem yaşantımızdır,
Önümüzdeki yol;
Kurtuluştur cehennemden
Kurtuluştur sömürücülerden

Bu gün bir mayıs
Bütün ülkelerin işçileri elele
Savaşıyoruz
Bütün sömürgen zalimlerle!

Bu 1 Mayıs
Her günden daha kızıl birgün
İşçilerin köylülerin
Meydanlarda toplandığı gün.

KARAMANLI BİR DEVRİMCİ

"Bu düzen büyük patronların, ağaların düzenidir"

Biz Tunceli ilinin Mazgirt kazasının köylüleriyiz. Köyümüzdeki meseleleri HALKIN KURTULUŞU yoluyla halkımıza duyurmak istiyoruz.

Köyümüz halkı çok yoksuldur. Birçok kimsenin toprağı hiç yoktur. Olanların da ellerindeki topraklar çok azdır. Yoksul köylümüz ekmeğini bu kıt topraktan çıkarmaya çalışır. Ama toprakların azlığından birçoğu başka yerlere gidip çalışmak zorunda kalır.

Bu yoksulluk yetmiyormuş gibi, köyümüzden 7-8 km. uzaklıktaki bir köyün ağası bu bir parçacık topraklarımızı da ellerimizden almak istiyor. 1973 yılında bu ağa, serserileri toplıyarak üzerimize saldırttı. Köyümüzü kurşun yağmuruna tutturdu. Bu olanları gerekli yerlere bildirince de haksız çıkan yine biz olduk. O zaman anladık ki, bu düzen büyük patronların, ağaların düzenidir.

Faşist ağa H. Koç ayrıca devrimcileri ve yurtseverleri ihbar ederek köylüleri yıldırmaya çalışıyor.

Bu zalim ağa köyümüzü kurşun yağmuruna tutturmakla bizi mi yıldırıyor; devrimcileri ihbar etmekle halkımızın mücadelesini mi durduruyor. Hayır! Kinimiz daha da artıyor.. Her geçen gün daha çok şey öğreniyoruz.

HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!

BİR GRUP DEVRİMCİ KÖYLÜ

Malatya'da faşist üsteğmen çocuklara bile işkence yaptı

30 Mart gününde Kızıldere katliamını protesto etmek için toplantı yaptık. Akçadağ kazasının jandarma karakolunun üsteğmeni bu olay üzerine on gence işkence yaptı.

Faşist üsteğmen Kürecik ortaokulunun talebelerini "siz gazete satıyorsunuz", "Kızıldere'yi anma toplantısına katıldınız" diyerek korkutmaya çalıştı. 10-12 yaşlarındaki on çocuğa 48 saat boyunca işkence yaptı. Bu tek olay bile faşistlerin nasıl zalim insanlar olduğunu göstermektedir. Onlar kadın, çocuk dinlemeden herkese işkence yapabilmektedirler.

Ama zulüm bizi yolumuzdan döndüremiyecek. Bunu faşist üsteğmene de gösterdik. Üsteğmen emrindeki jandarmalarla birlikte devrimcilerin üzerine kurşun sıkarken, köyümüzün kadınları üsteğmeni hep bir ağızdan lanetlediler. Analarımız, bacılarımız "Faşist İktidar", "Zulüm Yanınızda Kalmayacak" diyerek haykırdılar.

Bütün köy halkı tek bir yumruk gibi faşistlere karşı dikildi.

MALATYA-DARICA KÖYLÜLERİ

Kars-Kiziroğlu Köylüleri: "Biz beş kuruşluk yardım için şerefimizi satılığa çıkarmadık"

Bizler Kars depreminden zarar gören fakat hiçbir yardım alamıyan Susuz kazasının Kiziroğlu köylüleriyiz. Depremden sonra çevredeki bütün köylere yardım yapıldığı halde köyümüze hiçbirşey yapılmadı.

Oy peşinde koşan MSP milletvekili ve Sanayi bakanı Abdülkerim Doğru çevre köylere konut yapılmasına önayak olurken, bizim köyümüze tek bir konut yaptırmadı. Kendisine "neden bizim köye yardım etmiyorsun", diye sorunca; bize "sizin milletvekilleriniz, senatörleriniz var. Onlar yaptırsın" dedi. Ama biz ne ondan, ne de onun kastettiği CHP'den medet umuyoruz. Biz, dertlerimizin ancak işçilerin, köylülerin iktidarında çözüleceğini anladık.

Buradaki faşist idareciler bizim köye "komünist köy" diyorlar. Bu sebeple yardım yapmayacaklarını, söylüyorlar. Biz devrimci olmaktan gurur duyuyoruz.

Bizim köyün faşist muhtarı Mehmet Ulufer Ülkü Ocaklarına kaydolursak yardım alabileceğimizi söyledi. Ayrıca MHP'ne 1000 TL. yardım vermemizi istedi. Biz bu iğrenç teklifi reddettik. Muhtarı rezil ettik. Bir kez daha sesini çıkaramadı. Biz beş kuruşluk yardım için şerefimizi satılığa çıkarmadık. Ne onların yardımını aldık, ne de faşist Ülkü Ocaklarına kaydolduk.

Dertlerimiz bununla bitmiyor. Süt meselemiz de var. Kars ve çevresinde sütün taban fiyatı 5 lira olmasına rağmen Şamiloğulları köylüleri tehdit ederek sütün kilosunu 150 kuruşa elimizden alıyor. Biz sütümüzü Süt Endüstrisi Kurumuna götürdüğümüzde, Kurum idarecileri bize süt almadıklarını; sütümüzü Şamiloğullarına götürmemizi söylüyorlar. Biz de çaresiz kalıp sütümüzü yok pahasına bu zalim sömürücüye satıyoruz. Nereye baş vurduysak bütün kapılar yüzümüze kapanıyor. Ama bütün bu olanlar bize gerçekleri daha açıkça gösteriyor. Mücadeleye daha kararlı olarak sarılıyoruz. Kurtuluşumuzun kendi iktidarımızda olduğunu anladık. Ne Abdülkerim Doğru'lar ne de Şamiloğulları bizim dertlerimizi çözmez. Onlar başımızdan gitmedikçe de dertlerimiz bitmez.

KIZIROĞLU KÖYLÜLERİ.

AP-MHP

Baş.ta.sa.8'de

neyi daha da hızlandıracaktır.

Derinleşen buhran önemsiz farklılıkları ortadan kaldırıyor ve belirleyici yanları derinleştiriyor.AP ve MHP arasında elbette farklılıklar vardır. Fakat bunlar aynı sınıfların çıkarlarını, aynı siyasi nitelikte bir düzeni savunmaktadırlar. MHP yükselen sınıf mücadelesi içinde halkın karşısına çıkarılmış daha yeni bir silahtır. Ama her ikisi de hakim sınıfların faşist düzenini savunmaktadır.

Hala hakim sınıflardan birşeyler uman zavallı siyasi çevreler bu "yaklaşma"nın görünüşte olduğunu, aslında bunun mevcut ayrılığın ortaya çıkışı olduğunu kavramalıdırlar.

Faşist diktatörlüğe karşı topyekün mücadelenin, önemli bir yanı AP ve MHP arasında bir nitelik farkı olmadığının kavranmasıdır.

Hakim sınıflarla işbirliği yapmak ya da onların herhangi bir kesimini "liberal" vs. olarak niteleyerek faşist diktatörlüğe karşı mücadele edilemez.

TİP

Baş.ta.sa.8'de

yonist çetelerin birbirlerini yemelerinin sebebi ortadadır. Onların sınıfsal karakterleri açıkça ortaya koyan bu davranışın temelinde çıkar ve ne "imtiyaz" çatışması yatar. Onların her biri sosyal emperyalizme yaltaklanmak ve ona kölelik etmekte en ileri noktada olmak arzusundadırlar.

Emperyalist - kapitalist ve feodal sömürü düzeninin sürmesi, faşist diktatörlüğün idame ettirilmesi hedeflerine yönelen sosyal-faşist T.İ.P ve diğer revizyonist,sosyal-faşist çeteler arasındaki ayrılıklar ve çatışmalar devrimcileri ve demokratları, bu partinin niteliği konusunda asla yanıltmamalıdır. T.İ.P karşı devrimci, sosyal faşist bir partidir.T.İ.P e karşı olumlu tavır takınan her kişi karşı-devrime hizmet etme gafletine düşecektir. Emperyalizm ve faşizmin güçlenmesine hizmet edecektir. Sosyal emperyalizmin ve sosyal faşizmin güçlenmesine hizmet edecektir.

T.İ.P sosyalizmin de şili sosyal faşizmin bayraktarıdır.

Kitle eylemleri

Baş.ta.sa.8'de

ki diyalektik bağı kavramak istemiyen küçük burjuvazinin görüşüdür.

Proletaryanın müttefikleri ile organik bağının kurulmasına ve pekişmesine hizmet ediyorsa, kitlelerin siyasi bakımdan bilinçlenmesinin ve uzun vadede devrim doğrultusunda seferber olmasının önüne set çekmiyorsa, küçük-burjuva siyasi hareketlerin reformistlerin ve revizyonistlerin etki alanından kurtularak tutarlı olmaya yönelik bir anti-faşist ve anti-emperyalist siyasi çizgi benimsemesini sağlıyorsa, yani devrimci proletaryanın, kazanılabilecek güçleri kazanma, tarafsızlaştırılacak güçleri tarafsızlaştırma ve düşmanı tecrit etme genel siyasetine uygun düşüyorsa, proleter devrimciler ve yurtseverler, sloganların muhtevasından değil, ama sloganların atılış biçiminden, sloganların eylemde kullanılış biçiminden taviz verebilirler, ve vermelidirler.

Devrimin uzun vadeli çıkarlarına hizmet ettiği takdirde bu taviz, olumsuz değil olumludur, sınıf mücadelesini geriletici değil, ilerleticidir.

Bu ilke sadece belirli sloganlar açısından değil,temel sloganlar açısından da geçerlidir.

Bu ilkeyi hayata geçirirken proleter devrimciler, dogmatik bir şekilde değil,her sine eylemin özelliğini, eylemin yapıldığı bölgenin somut koşullarını, güç ilişkilerini ve devrimci proletarya hareketinin özgül yapısını dikkate alarak esnek bir şekilde hareket etmeli, ve uygun biçimler bulmalıdırlar.

Ama hiç bir özgül yapı, yukarıda ifade etmeye çalıştığımız genel leninist ilkenin reddine bahane olmamalı, ilkesizliği geliştirmemelidir.

Ayrıca bir kitle eyleminde kullanılacak sloganlar, esas olarak, eylemin muhtevası ve eylemin hedefi etrafında yoğunlaştırılmalıdır. Fakat hedef sloganları ile temel sloganlar arasındaki diyalektik bağ göz ardı edilmemeli, temel sloganlar hedef sloganları yansıtılmalıdır.

Kitle eylemlerinde gerçekleştirilecek ittifaklarda, devrimci proletarya hareketinin ideolojik, siyasi ve örgütsel bağımsızlığı titizlikle korunmalıdır. "Hem ittifak hem mücadele" ilkesi, devrimci proletaryanın müttefiklerine karşı her dönemde uygulaması gereken temel bir ilke olmalıdır.

Bütün proleter devrimciler, ittifak içinde devrimci proletarya hareketinin ideolojik, siyasi ve örgütsel bağımsızlığını korurken, aynı zamanda, devrimci proletarya hareketinin saflarında belirebilecek sapmalarla, her türlü tavizi reddeden 'sol' anlayışla, ve tavizleri amaç haline getirerek sınıf mücadelesini reformlar uğruna mücadele düzeyine indirgeyen 'sağ' anlayışla en tavizsiz bir biçimde mücadele etmelidirler.

CHP'nin düzenlediği "seçim mitinglerine" veya diğer kitle eylemlerine katılma taktiği, devrimci proletarya hareketinin günümüzdeki siyasi taktiğinin tamamı değil, bir parçasıdır. Proleter devrimciler, kitleleri devrim doğrultusunda seferber edebilmek için, devrimin temel sloganlarının kitleler arasında maddi bir güce dönüşebilmesi için bağımsız siyasi kampanyalar düzenlemelidirler.

Ancak böyle bir siyaset, proletaryanın devrimci siyaseti olmaya hak kazanabilir.

HALKIN YOLU — HALKIN BİRLİĞİ — HALKIN KURTULUŞU

HAFTALIK GAZETE
SAHİBİ: NEVZAT AÇAN, SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN, YÖNETİM YERİ: N. OSMANİYE CAD. ATA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU-ISTANBUL, ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 12[illegible] TL. 6 AYLIK 65 TL, YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.
DİZGİ: OLİMPİYAT IBM BASKI: DAİLY NEWS VEB. GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK NO:10/4 SULTANAHMET-ISTANBUL ANKARA DAĞITIM YURT-DA ANKARA BÜROSU: İZMİR CADDESİ, IHLAMUR SOKAK 6/2 YENİŞEHİR-ANKARA, İZMİR DAĞITIM: İZMİR YURT-DA: KESTELLİ CADDESİ HARPUTLU İŞ HANI NO:P.18 YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-ISTANBUL.

Sarı solcu

Baş.ta.sa.8'de

birliği büyük burjuvazinin Ecevit'e karşı tavırlarıdır. Halkı uyutmak için Ecevit'in ellerindeki en önemli araçlardan biri olduğunu gören bu halk düşmanları her fırsatta Ecevit'e güvenlerini belirtmekte ve ona övgüler düzmektedirler.

Ecevit, bir yandan "rejim"i kurtarmak için herkesle işbirliği yapabileceğini ilan ediyor, bir yandan da "düzen"i değiştireceğine dair ninniler okuyor. Ecevit'in gerçek amacı düzeni değiştirmek değil, düzeni ya da rejimi korumak ve kurtarmaktır.

Hakim sınıflar sömürücüler yerine kalacak, emperyalist tahakküm varlığını sürdürecek, faşist devlet hala "devlet baba" diye yutturulacak. Ama her nasılsa sömürü sona erecek.

Ecevit'in yalanı budur. Ecevit ve çevresindekilerin suratlarına, namuslarına "sarı" damgasını vuran da alçakça yalanlarıdır.

Kırk yıllık çorbayı biraz değişik kaba koyup kebap diye yutturmaya çalışmaktır Ecevit'in işi. Rejimi değiştirmeksizin düzeni değiştirmek budur işte.

SARI SOLCU KİM?

Ecevit birkaç ay hükümet etti. Başbakan olduğu ödönemde ülkemiz hala içinden çıkamadığı derin ekonomik buhranın içinde hızla yol aldı. Kıbrıs işgali, bir yandan ülkemizdeki yoksulluğu, sefaleti arttırdı, öte yandan halkımızın geleceğine önemli tehlike tohumları ekti. Ülkemizin üzerindeki emperyalist tahakküm ve nüfuzun artmasına yol açtı.

Ecevit'in başbakanlığı döneminde işçiler kurşunlandı, Kürt milleti her zamanki gibi ezildi. Gecekondular emekçilerin başına yıkıldı.

Ağır vergiler ve yüksek zamlar hayatı çekilmez hale soktu.

Ecevit, işkencecilerden hesap sorulmasını engelledi ve kontr-gerilla ve MİT gibi zulüm ve işkence kurumlarına el sürmedi. Tersine onlarla iyi geçinme yolunu tuttu.

Şimdi bu aynı Ecevit, çıkmış proleter devrimcilere "sarı solcu" diyor.

O dökülen kanlarımızın temiz kızılıyla yükseklerde dalgalanan devrimci bayrağımıza çamur atabilir mi?

Ama o, mesleğinin gereği proleter devrimcilere saldıracak ve bunun için de hakim sınıflar ve emperyalizmden aferin almaya devam edecektir.

Ecevit, gerçek devrimcilere "sarı" damgasını vuramaz. O buna çabalayarak, Nejat Eczacıbaşılara Ertuğrul Soysallara, Carterlara, Brejnevlere hizmet ediyor. "Sarı solcu" Bay Ecevit'in tam da kendisi ve çevresindekilerdir.

Gaziantep

Baş.ta.sa.4'de

dırlar. Sosyal-faşist yüzleri görememektedirler.

Sendika ağalarının teşhir edilmesi için işçiler olarak şube başkanının yanına gittik. Basına bir açıklama yapılmasını istedik, başkan ise bize "teşhir etmek bize bir şey kazandırmaz, ayrıca bu yanlıştır" diyerek meseleyi geçiştirmeye çalıştı. Böylece orta yolcu siyaset bir kere daha sosyal-faşistlerle uzlaşarak onların ekmeğine yağ sürmüş oldu. Hala onların gerçek yüzlerinin bunlar tarafından görülememiş olduğu anlaşıldı.

O nedenle bu teşhir işini yeteri kadar olmasa bile biz işçiler yerine getirmeye çalıştık.Bu konuda bize yardımcı olan HALKIN KURTULUŞU gazetesine yazarak sesimizi duyurmak ve diğer işçi kardeşlerimize iletmek istedik.

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

G.ANTEP'TEN BİR GRUP TEKSTİL İŞÇİSİ

1 Mayıs'ı Kutlayacağız

Baş.ta.sa.2'de

kanlarını vererek bize bıraktıkları ve yıllardır tüm dünya proleterlerinin mücadeleyle bugüne ulaştırdıkları birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. Bu 1 Mayıs'ı da bütün dünya proleterleri ile birlikte Türkiyeli emekçiler olarak biz de kutlayacağız ve önümüze çıkan her türlü gerici engeli aşarak faşistlere ve sosyal-faşistlere güçlü bir darbe vuracağız.

1 MAYIS'I SOSYAL FAŞİST DEĞİL, DEVRİMCİ SAFLARDA KUTLAYALIM

1 Mayıs'ı devrimcilerin yanında DİSK'in başına çöreklenmiş sosyal faşistler de kutlayacaklar. Kutlayacaklar, çünkü halkın mücadelesinin ulaştığı boyutlar onları buna zorlamaktadır. Kitlelerden tecrit olmamak için buna mecburdurlar. İşçi sınıfı ve emekçi halkın mücadelesi sonunda DİSK'in sosyal faşist sendika ağaları senelerden beri ilk kez geçen yıl 1 Mayıs'ı kutladılar. Kutlamalar sırasındaki afişleriyle, sloganlarıyla; 1 Mayıs'ı işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olmaktan çıkardılar, onu, "işçi sınıfının Bahar Bayramı" haline çevirdiler.

Sosyal faşistlerin 1 Mayıs'ı kutlamalarındaki, amaçları, kitlelerden tecrit olmamak ve 1 Mayıs'ta devrimci çoşkuyla dolup taşan işçi sınıfı ve emekçi kitlellerin gözünü "barış" safsataları altında "güvercinlerle","çiçeklerle" boyamak, onların devrimci proletaryasının bayrağı altında toplanmalarını devrim için seferber olmalarını önlemek, kendi peşlerine takmaktır.

EMEKÇİ HALK DEVRİMCİ GELENEKLERİNİ FAŞİSTLERE VE SOSYAL FAŞİSTLERE ÇİĞNETMEYECEKTİR!

Faşistlerin ve sosyal faşistlerin, bütün gericilerin engelleme çabaları boşunadır. Türkiye emekçileri bu 1 Mayıs'ta saflarını seçecek, devrimci proletaryanın saflarında 1 Mayıs'ı kutlayacaktır. İşçi sınıfı ve emekçi halkın yeri sosyal faşistlerin kanlı bayrağı değil, devrimci proletaryanın kızıl bayrağıdır.

Öyleyse devrimci saflara!

Önümüze çıkan bütün engelleri göğüsleyerek fabrikalarda, atölyelerde, köylerde,meydanlarda 1 Mayıs'ı kutlayalım. Toplantılar gösteriler yapalım. 1 Mayıs'ta tüm dünyaya haykıralım:

YAŞASIN 1 MAYIS!
KAHROLSUN İŞBİRLİKÇİ TEKELCİ BURJUVAZİNİN VE FEODAL TOPRAK AĞALARININ DÜZENİ!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

VİETNAM

Baş.ta.sa.2'de

li Kurtuluş Cephesinin ve Geçici Devrimci hükümetin önderliği altında, ve Kuzey Vietnam halkının da büyük yardımlarıyla zaferden zafere koştu ve Amerikan emperyalistlerini ve onların işbirlikçisi yerli gericileri bozguna uğrattı.

26 Nisan 1975'te Halk Kurtuluş Ordusu Mo Şi Min Kampanyasını başlattı. Bu kampanya Saygon kukla rejimini tamamen çökertti. Ve 30 Nisan'da Saygon'a girildi (şimdi Ho Şi Min şehri). Böylece Amerikan emperyalizmi ve onun işbirlikçileri son darbeyi de yiyerek yenildiler.

Vietnam halkının Amerikan emperyalizmi karşısındaki zaferi tarihi , bir öneme sahiptir. Bu zafer halk savaşının emperyalist saldırı savaşına karşı zaferidir.

Bu zafer "güçsüz" halkın "güçlü"emperyalisti yerle bir etmesi, "küçük" ülke halkının büyük emperyalisti ezmesidir.

Bu gün Vietnam halkı iki Vietnam'ın birleştirilmesi görevini başarmıştır ve devrimci mücadelelerini yeni ufuklara doğru yılmadan sürdürmektedir.

Türkiye işçi sınıfı

Baş.ta.sa.3'de

dırlar. Devrimci proletarya, işçi sınıfı için mücadele ve enternasyonalizm sembolü olan 1 Mayıs bayrağına revizyonist hainlerin, işçi sınıfı düşmanlarının, her türden oportünistlerin leke sürmesine fırsat tanımamalı, O'nu devrimci özüne layık bir şekilde yükseltmelidir.

Sadık Yoldaş

Baş.ta.sa.2'de

gün İstanbul'un başka bir semtinde Mehmet Küçükdal adında bir yurtsever,Ülkü Ocaklı komandolarca katledilmiştir.

Faşistlerin topu, tüfeği, yüzlerce devrimciyi katletmesi halkın faşizme karşı mücadelesini durduramamıştır. Her zulüm onbinlerce insanı daha devrimci saflara çekmiştir. Sosyal-faşist katillerin silahları da Türkiye halkının Rus sosyal-emperyalizmine ve sosyal-faşizme karşı mücadelesini engelliyemiyecektir.

Halkımızın yiğit evladı Sadık yoldaşın katlinin hesabı sosyal- faşist beslemelerden mutlaka sorulacaktır.

ZEKİ ARAL

Baş.ta.sa.4'de

bir sözleşmede 3-2 oluşturulmamıştır. Dolayısıyle bu işletmede de böyle birşey yapılamaz. .....Esasen eşit olması lazım " dediler. Biz de kabul etmeyince "siz korkmayın arkanızda biz olduktan sonra" dediler.

Sözü 6 ay önce atılan EMİNE ÜNLÜ alıyor:

– Ben, 2,5 senedir Zeki Aral'da çalışıyordum. İşime hemen hemen hiçbir gerekçe yokken son verdiler. Bu konuda bir şey de söylemediler. 2,5 sene sendikaya ayda ekmeğimden aşımdan keserek 40 TL. vermiş olmama rağmen sendikacılar gelip haberdar olmadılar bile. Ama, her kim olursa olsun işe girdiğinde üye yapmak için gerekirse geceli gündüzlü bekliyorlar, gerekçesi de çalışma güvenliği vb. vb. Benim işten atılmamdaki neden yaş bakımından emekliliğim dolmak üzereydi. Onun için işten atıldım. Çünkü işverenin kazancında düşme olacak. Sendikacılar sadece benim işten atılmamda değil, eşim Mehmet Ünlü'nün işten atılmasında da hiçbir ilgi göstermediler.

H.K.- (Her üç işçiye)-Çıkardığınız ders ve diğer çalışan işçi arkadaşlara söylemek istediğiniz bir şey var mı?

– o Her fabrikada veya toprakta çalışan işçilerin birbirlerine tutkun, olmaları ve sevmeleri,

o Sarı sendikacılara güvenmemeleri,

o Mutlaka sendika meselesinde işçilerin bilinçlenmeleri,

o Aydan aya verilen aidatların nereye gittiğini ve ne gibi harcamalarda kullanıldığının bilinmesi gerektiğini unutmamaları,

o Sendikalarda eğitimin yapılması için diretilmesi, bu eğitim temsilcilerini ve işçilerin ayrı ayrı haftalarda değil, karma olarak ortaklaşa öğrenmeleri,

o Eğitim hocasının kendimizden olması.

Bizim çıkardığımız dersler bunlardır.

Dersim

Baş.ta.sa.5'de

linirdi. Toplantıda konuşturulmalıydılar.

Halkın Gücü'nden arkadaşlara gelince bu arkadaşlara hatırlatırız. Biliniz ki, devrim yapma arzusu ve bu konuda kararlılık yetmez. Marksizm-leninizme sıkıca sarılmak gerekir.

Toplantıda Kava grubu adına bir arkadaş da konuştu. Arkadaş herkese sosyal-şoven dedi. Bilinmelidir ki, herkes Türk şoveni değildir. Somut şartların somut tahlili yerine somut hislerin somut tahlilini yapmayalım. Kürdistan'da Marksizm-leninizmin en çok yükseltilmesi gerektiği bir zamanda milliyetçiliğe taviz vermek yanlıştır. Ayrıca şoven olmanın ölçütü ayrı örgütlenmeye karşı çıkmak değildir. Enternasyonalist ilkeleri savunmayı şovenizm ilan eden anlayış milliyetçi anlayıştır.

Tüm siyasi yoğunluklar kendilerini ve geçmiş tarihlerini yeniden gözden geçirmeli ve eleştirileri derinleştirmelidirler.Geçmiş "TKP" hareketi PDA hareketiyle birleştirilerek eleştirilmeli, 71 doğru bir biçimde eleştirmenin derinleştirilmesi amacıyla yeniden ele alınmalıdır. Aydınlıklı ilkeler ve aydınlıklı ilkelerin aydınlattığı bir program ancak o zaman yaratılabilir.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZMİN YÜCE İDEOLOJİSİ!
YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZMİN TEMELİNDE PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ!
OPORTÜNİZM KAHROLSUN!

HALKIN KURTULUŞU'NDAN BİR DEVRİMCİ

Tunceli halkı

Baş.ta.sa.5'de

ğim. Sizin kökünüzü kazıyacağım" diyordu. Dediklerini yapmak için de durmadan halkı tahrik ediyor ve provakasyonlar düzenleyerek halka zulmediyordu.

İşte bu oyunlar sürekli olarak düzenlenip bu güne kadar dayandırılmıştır. İki yılı aşkın bir zamandan beri Tunceli'de görev yapan Çetin Dindi adlı bir polis memuru tahrik unsuru olarak kullanılmakta ve bu polisin tahrikleri ile çeşitli devrimci kişiler ve genel olarak halk,oyuna getirilmek istenilmektedir. Bundan başka ikinci şubede görevli komser Yaşar tarafından defalarca çeşitli oyunlar düzenlenmektedir.

Son olarak 27.3.977 günü akşam saat 19 sıralarında emniyet karakolunun önündeki boş sahaya polis tarafından komiser Yaşar'ın emriyle bir patlayıcı madde atılmış ve hemen ardından karakolda hazır bekleyen 30-40 kadar polis derhal dışarı fırlamış ve halkın üzerine kurşun yağdırmaya başlamışlardır. Komser Yaşar başkanlığındaki polisler derhal bütün iş yerlerini kahve, lokanta, eczane ve dükkanları kapattırdılar. Halka hakaret ederek herkesi saat 17.30'da evlerine çekilmeye mecbur ettiler. Lokantacıların yemekleri kaplarda kaldı; yenilen yemek paralarının verilmesine bile polis izin vermedi. Kahveciler çay paralarını müşterilerden alma fırsatını bulamadılar. Her taraf polis ve askeri kordon altına alındı. Şoförler tartaklandı, rastgele adam toplamaya başladılar. Yolculuktan dönen iki kişi otobüsten iner inmez apar topar yakalandı ve işkence altına alındı. Göz altına alınanlar işkence edilerek zorla suçlu gösterildi. Dört kişi işkence edilerek, daha sonra cezaevine yollandılar. 28 3.1977 günü sokakta insan avı devam ediyordu. Halk tedirgindi, oyuna gelmek istemiyordu. Bir şoför arkadaş sabepsiz yere saat 20.00 sıralarında duraktan alınıp götürüldü ve gece kendisine baskı yapıldı. Gece saat 04.00'e kadar nezarette kaldı. Akşam evine gitmekte olan Veli Dirik isminde bir işçi yoldan çevrilerek karakola götürüldü, ve kendisine işkence edildi. Ertesi gün Y.S.E.'de çalışan tüm işçi ve memurlar durumu protesto etmek amacıyla Vali'liğe kadar bir sessiz yürüyüş yaptılar. Valiye durumu protesto ettiklerini söylediler. Vali onlara "Polis, olayın etkisinde kalmıştır; olur böyle şeyler" diyordu. Gene Valiyle görüşmeye giden CHP, TBP il başkanlarına vali "Benden önceki yönetim zamanında daha fazla baskı yapılıyordu, benim sıramdaki baskı taktir edersiniz ki daha yumuşaktır" şeklinde dalga geçiyor, umursamazlıktan geliyor, ve bu sözleriyle kimin hizmetinde olduğunu kendi ağzı ile itiraf ediyordu.

Hakim sınıfların Tunceli'ndeki temsilcileri bununla da yetinmemiş, olacaklar ki, 30 Mart 1977 günü saat 19.00'da bu sefer İş Bankası önüne bir patlayıcı madde attılar. Gene aynı yöntemlerini tekrarlamaya başladılar. Lokantalara baskın yaparak kapattırmak istediler. Bu sırada lokantaların birinde (Huzur Lokantası) yemek yiyen Hakim Kıral Erkan duruma müdahale ederek bu durumun yasal olmadığını söyleyince; orada bulunan ve tabancasını çeken Vali'nin emriyle polisler tarafından feci şekilde dövüldü ve tutuklandı. Daha sonra Vali tüm suçu Komiser Selim diye birine yükledi. Havanın gerginliği devam ediyordu. Bu provakasyonların halka açıklanması amacıyla CHP, TBP Tunceli il teşkilatları, TÖB-DER ve TÜS DER tarafından, bir kapalı salon toplantısı düzenlendi. Bu provakasyonlar teşhir edildi ve halk birlik olmaya çağrıldı. Muhbirler sorununa değinilerek onların teşhir ve tecrit edilmesinin gerektiği belirtildi. 2 Nisan 1977 günü halk bir birlik içinde bu oyunları ve uygulamaları protesto etmek amacıyla, 3 gün süren bir direnişe geçti. Tüm iş yeri, lokanta, dükkan, fırın, kahve vb. yerler kapatıldı. Minibüs, taksi ve kamyonlar çalışmadı. Halkın bu birliği ve direnişi hakim sınıfların uşaklarını korkuttu. Onlar inlerinden ancak geceleri çıkıyorlar sağa sola koşuyorlardı, Tunceli merkezindeki bu toplu direniş çevre ilçelerden Nazimiye, Mazgirt, Hozat ve Pülümür'de de desteklendi. Buralarda da direniş yapıldı. Nazimiye ve Mazgirt'te elektirik ve sular da kesildi. 4 Nisan Pazartesi günü tüm TÖB-DER üyeleri ve üye olmıyan öğretmenler ilimizdeki oyunları, baskıları ve işkenceleri protesto etmek amacıyla bir günlük boykota gittiler ve derslere girmediler. Gene orta öğrenim gençliği, 2 günlük boykot ilan ederek halkımızın mücadelesine katıldılar ve onu aktif olarak desteklediler. Bütün bu direnişler de il ve ilçe düzeyinde yürütüldü. Bu olaylar dolayısıyla Tunceli'ne gelen CHP Heyeti ise sadece Valiyi görmüş, Valiyi yumuşak bir şekilde azarlamakla yetinmiş ve alelacele geri gitmişlerdir. Halk bu reformistlerin yüzünü açıkça görmüş ve reformistlerin uzlaşmacı özelliklerini kavramış, onların faşizme karşı aktif olarak mücadele etmiyeceklerini anlamıştır. CHP'lilere bir miting veya açık hava toplantısı yapılması teklif edilmiş, ancak onlar sorumsuz davranarak aktif olmayı reddetmişlerdir. Halkı pasifize ederek reformist yüzlerini açığa çıkarmışlardır. Halkımızın bu şanlı direnişi hakim sınıfların uşaklarını korkutmuştur. Diğer taraftan halk kendi gücünün en büyük güç olduğunu görmüştür. Bu arada muhbirlere karşı mücadelenin önemi daha çok kavranmış ve bunların halkın mücadelesinin önündeki engeller olduğu açıkça anlaşılmıştır. Devrimciler bu yönde aktif olarak propagandaya girişmişlerdir.

Bu olaylar karşısında devrimciler, yeterince ve somut olarak harekete önderlik edemediler. Bu da devrimci çalışmanın henüz yeterince örgütlü olmadığını gösteriyor. Proleter devrimci önderlik ancak proletarya partisinin önderliği sayesinde somut olarak en etkili şekilde mümkün olur. Bu da bugün siyasi ve örgütsel olarak proleterya partisinin inşası meselesinin önemini bir kez daha ortaya koymaktadır. Bu olay sırasında halkımızın birliği ve birlikten doğan güç bize gösteriyor ki, en etkili güç halkın örgütlü gücüdür.

Halkımızın bu yiğit direnişi bize örnek olmalı ve ondan gerekli dersi çıkarmalıyız. Hakim sınıflar şunu bilsinler ki Tunceli halkı oyunlara ve provakasyonlara gelmiyecektir. Diğer yandan baskıya ve teröre hiç bir zaman boyun eğmeyen bu halk bundan sonra da boyun eğmeyecektir. Hiç bir güç bu halkı ve devrimcileri yıldıramaz. Halkı arkadan hançerliyen muhbirlere de halkımız gereken dersi verecektir. Bu böyle bilinmelidir.

YAŞASIN HALKIMIZIN FAŞİZME KARŞI YİĞİT MÜCADELESİ!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!
KAHROLSUN ULUSUMUZ ÜZERİNDEKİ BOYUNDURUK!
KAHROLSUN MUHBİRLER VE YERLİ AJANLAR!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

TUNCELİLİ DEVRİMCİLER

CHP

Baş.ta.sa.2'de

şinden gelmişlerdir. 300 400 metre yüründükten sonra kollarında CHP'nin görevli kolluğu bulunan Zeki Alçın ve çevresindekiler devrimcilere azgınca saldırmışlar, kendilerini engellemeye çalışan yaşlı bir kişinin başını yarmışlardır.

Zeki Alçın'ın bu mitingdeki amacı da CHP li kitleyi devrimcilere saldırtmaktı, ama kitleden gerekli cevabı almış, alandan kovulmuştur.

CHP Gençlik Kolları Başkanı Zeki Alçın bütün eylemleriyle, sosyal-faşistlere hizmet etmektedir. Gaziantep mitinginde, "İGD tek örgüttür" diyerek zaten amacını açıklamıştır. Aynı mitingde Düzce'de yaptığı gibi halka saldırmış,yurtsever CHP'lilerin kolluklarını yırtmıştır.

Devrimciler CHP mitinglerine saldırmak gibi bir niyet taşımamaktadırlar. Zeki Alçın ve sosyal faşistlerin tahrikleri boşa çıkacak, devrimciler faşist diktatörlükten nefret ettikleri, ama yeterli bilince sahip olmadıkları için CHP'ne sempati duyan yurtsever ve demokratlara seslenmeye devam edeceklerdir.

seçime doğru

Baş.ta.sa.2'de

proleter devrimciler tarafından gonderilmesinden doğmaktadır. Mevcut durumda devrimci proletarya hareketi bağımsız siyasetini tespit edmiştir. Şimdi gündemde olan faşizme, revizyonizme ve reformculuğa karşı amansız bir mücadele yürütmek ve işçi sınıfının bağımsız politikasını titizlikle korumaktır. Devrim dalgası hala hızla kabarmakta, seçimler yaklaştıkça kitlelerin aktif siyasete ilgisi daha derinden artmaktadır. İşçi sınıfı ve onun önderlik görevini yerine getirecek hareketin halk kitlelerinin başına geçmeye çalışması zorunluluktur. Böyle bir ortamda halka önderlik etmekten yan çizmek veya birkaç kısmi talep için hergangi bir burjuva partisini desteklemek bütün burjuva akımların güçlenmesine hizmet edecektir.

Devrimci proletaryanın kızıl bayrağı üzerinde Türkiye halkının ezici çoğunluğunun menfaatlerini savunan talepleri yazılıdır. Bu talepler bütün burjuva ve toprak ağalarının partilerinin programlarıyla taban tabana zıttır. İşte devrimci proletaryanın savunduğu programın ışığında geniş kitleleri aydınlatmak, siyasi gerçekleri bıkmadan açıklamak ve yığınları örgütlemek günün acil görevidir. Seçimlerdeki siyasi taktiğimiz reformcu hayaller yaymak için değil; tam tersine, reformcu hayalleri yıkmak için de bir araç olmalıdır. Seçimler döneminde bütün halkın demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinin önünde işçi sınıfının bayrağı yükselmelidir.

HALKIN KURTULUŞU

" Demokrasi ve bağımsızlık bayrağını seçimler döneminde daha da yükseltelim!"

SARI SOLCU KİM?
Proleter Devrimciler mi Yoksa Ecevit mi?

Ecevit, Düzce'de meydana gelen olaylardan sonra bir demeç vererek, hakim sınıflara hizmet etmeyi temel meslek edindiğini bir kez daha ortaya koymuştur.

Demeç, marksist-leninistleri "sarı solcu" olarak nitelendirmekte ve sarı sendikacılara benzetmektedir.

"sarı"lık, emperyalizme, hakim sınıflara hizmet edip halka ihanet edenlerin alnındaki damgadır.

Bakalım bu damga kimin suratını karartmış?

ECEVİT "REJİMİ" KURTARIYOR.

"Rejimi kurtarmak için herkesle görüşmeye hazırım..." Bunu Demirel veya Türkeş değil, Ecevit söylüyordu.

Ecevit'in, bu sahte solcunun kurtarmaya uğraştığı "rejim" neyin nesidir?

Bu "rejim", faşist diktatörlüğün; emperyalizme bağımlı, işbirlikçi hakim sınıfların sömürü ve talan düzeninin ta kendisidir.

Ecevit, halkın mücadelesi karşısında dayanamayıp çatırdayan faşist diktatörlüğün bir orasında, bir burasında açılan yaraları tamir etmeyi kendine meslek edinmiştir. Ecevit'in halkımız için uydurduğu "halk iktidarı", "oyla devrim", "düzen değişecek" masalları da bu amaca hizmet etmektedir.

Bunun en açık ispatı, Ertuğrul Soysal, Nejat Eczacıbaşı gibi sömürücü iş

De.sa.7.sü.3'de

TİP sosyalizmin değil sosyal-faşizmin bayraktarıdır

Sosyal-faşist revizyonist T.İ.P (Türkiye İşçi Partisi). bu yıl seçimlerin artık " burjuva partilerinin çekişmesi" şeklinde geçmeyeceğini çünkü kendisinin işçi sınıfı partisi olarak seçimlere katıldığını belirtiyor.

Bu yalan işçi sınıfını ve emekçileri yanıltabilir mi?

Revizyonizmin hala güçlü etkinliğini sürdürmesi T.İ.P revizyonistlerini umutlandırmakta ve onlar kitleleri uyutabileceklerine büyük bir inanç beslemektedirler.

"500 bin oy alacağız" diyen ve kendi soyu tarafından da pek sevilmeyen bu revizyonist parti, iddia ettiği gibi proletaryayı değil, Sovyet sosyal emperyalizminin işbirlikçilerini temsil etmektedir. Bu parti sosyal faşist cephenin bir partisidir. Bu parti karşı devrimci bir partidir. Böyle bir parti, işçi sınıfına ve bütün emekçilere sefalet ve zulüm den başka bir şey sunamaz.

Sosyal-faşist T.İ.P karşısında takınılacak tavır, proletaryanın saflarında olanlarla bilinçli ya da bilinçsiz olarak karşı devrime hizmet edenleri ayırdetmekte önemli bir kıstas olacaktır.

Rus işbirlikçisi T.İ.P ve Rus emperyalizminin diğer işbirlikçileri arasında şiddetli bir rekabet vardır. Bunlar birbirlerini ağır bir dille suçlamakta ve herbiri yekdiğerinin (hafif terdipde olsa) sosyalizmden sapma içinde olduğunu iddia etmektedirler. Ancak bu onlar arasındaki aynılığı ortadan kaldırmamaktadır.

Sosyal-faşist, reviz-

De.sa.7.sü.1'de

HALKIN YOLU, HALKIN BİRLİĞİ ve HALKIN KURTULUŞU'nun Ortak Açıklaması:

Kitle eylemleri ve devrimci proletaryanın tavrı üzerine

Devrimci proletaryanın her somut eylemi, yığınları siyasi bakımdan eğitmenin, onları öncünün saflarına kazanarak devrimin temel hedefleri doğrultusunda seferber etmenin bir aracı; proletaryanın hem kendisini, hem de müttefiklerini örgütleyebilmesi yolunda bir adım olmalıdır.

Devrimci proletaryanın, devrimin temel sloganlarını yığınlara mal etmesinin en etkili, belki de en önemli yollarından bir tanesi de kitle eylemleridir.

Kitlelerin acil ekonomik, demokratik ve siyasi taleplerini gerçekleştirme doğrultusunda mücadeleye atıldığı, fakat örgütsüz ve öndersiz olduğu günümüzde, her kitle eylemi, reformistlerin ve revizyonistlerin kitleler üzerindeki etkinliğinin kırılmasının bir aracı olabileceği gibi, aynı zamanda, öncü ile yığınlar arasındaki organik bağın pekişmesi yolunda ileri bir adım olabilir.

Devrimci proletaryanın, bugüne kadar, her türlü kitle eylemindeki genel tavrının, bu genel siyasi perspektiften kaynaklandığını söyleyemeyiz.

Bu ilkeli olmayan tavırlar, birçok eylemde, ya her türlü tavizi reddedecek kadar 'sol', ya da burjuvazinin çeşitli kesimlerinin genel siyasetine tabi olacak kadar 'sağ' bir şekilde kendini göstermiştir.

Proleter devrimciler, bugünkü şartlarda bu tip ilkesiz tavırları öncelikle reddetmeli ve bu konuda genel bir taktik siyasi çizgi tesbit etmelidirler.

Böyle bir tesbit, seçimlerin yaklaştığı, kitle eylemlerinin giderek yoğunlaştığı ve daha da önemlisi CHP'nin, yığınların kabaran anti-faşist mücadelesini düzenin ve parlamenterizmin dar sınırları içerisinde hapsederek pasifize etmeye çalıştığı günümüzde, daha da bir önem ve acillik kazanmıştır.

PROLETER DEVRİMCİLERİN VE YURTSEVERLERİN KİTLE EYLEMLERİNDE İZLEYECEKLERİ SİYASİ TAKTİKLER, DEVRİMİN UZUN VADELİ ÇIKARLARINA HİZMET ETMELİDİR.

İster CHP tarafından düzenlenen "seçim mitingleri" olsun, isterse diğer kitle eylemleri olsun, proleter devrimcilerin ve yurtseverlerin genel tavrı, devrimci proletaryanın izleyeceği bütün siyasi taktikler, uzun vadede kitleleri kazanmaya, kitleleri siyasi bakımdan eğitmeye, öncü ile kitleler arasındaki bağı pekiştirmeye, kısacası kitleleri devrim doğrultusunda seferber etmeye; kısa vadede ise küçük-burjuva siyasi hareketleri sosyal-faşistlerden koparmaya, reformizmin ve revizyonizmin kitleler üzerindeki ideolojik ve siyasi etkinliğini kırmaya, proleter devrimciler arasındaki eylem birliğinin gerçekleşmesine vb. hizmet etmelidir.

Bu bakımdan herhangi bir kitle eylemi, devrimci proletarya için bir amaç değil, kitleleri devrim yolunda seferber etmenin bir aracı olmalıdır.

Esasen proleter devrimciler, gerek CHP mitinglerine, gerekse diğer kitle eylemlerine, daha fazla slogan bağırmak için veya "gövde gösterisi" yapmak için değil, tam tersine kitlelerle sıcak ilişkiler geliştirmek için, içinde bulunduğumuz devrimci aşamada proletarya ile diğer ezilen sınıf ve tabakalar arasında objektif olarak var olan ittifakı, subjektif olarak da gerçekleştirmek için katılmalıdırlar.

Sloganlar, ancak bu amaca, kitleleri devrim doğrultusunda seferber etme ve onları siyasi bakımdan eğitme amacına hizmet ettiği ölçüde devrimcidir.

Aksi bir görüş, şüphesiz ki, devrimci proletaryanın değil, amaç ile araç arasında

De.sa.7.sü.1'de

AP-MHP işbirliği hakim sınıfların bir kesimine dayanarak "Mücadele" etme hayallerine bir darbedir

Adalet patsinının hakim sınıfların "liberal" partisi olduğunu, "merkez" partisi olduğunu sananlar AP-MHP işbirliği anlaşması karşısında bayağı sarsıldılar. Bir kısmı kulaklarına bile inanamadı.

Kılı kırk yararak faşisti faşistten ayrıdetmeye çalışmanın ardında yatan maraz, hakim sınıflara işbirliği yapma hakim sınıfların bir kesimine dayanma, hastalığıdır.

AP yi MHP'den farklı görmekte ustalık kazanan gözlerin ait olduğu beyinlerin çoğu bu hastalıktan sulanmıştır.

AP ve MHP arasındaki çelişkiler talidir. Esas önemli olan ikisinin de faşist siyasi örgütler olmalarıdır.

Şaşı bir gözle değil, doğru bir şekilde bakılırsa, MHP'nin AP ve diğer faşist partilerden ayrılamayacağı hepsinin belli bir bütün oluşturdukları görülür. AP ve MHP "seçim güvenliği" için anlaşma imzalıyor! Bu hala uyuyan demokratları, hala yalpayanları uyarmalı, uyandırmalıdır.

AP - MHP anlaşması faşist diktatörlüğün seçimler döneminde de nasıl azgınca saldırmaya devam edeceğini bir kere daha ortaya koymaktadır.

Seçimlere sınıf mücadelesinin keskinleşmesinin, bir sonucu olarak başvuruldu, seçimler bu keskinleş-

De.sa.7.sü.1'de

Süleyman Yoldaş! Kanın yerde kalmayacak
Faşist katillerden hesap sorulacaktır!
Erzincan Halkı Devrimci Şehidini Bağrına Bastı!

Ankara'da Hacettepe Üniversitesi ve yurduna saldıran faşist katillerce katledilen yiğit proleter devrimci SÜLEYMAN AKDAĞ'ın cenazesi memleketi olan Erzincan'da binlerce işçi, köylü, genç tarafından karşılandı. Şehrin dışında, "SÜLEYMANLAR ÖLMEZ!", "KATİL İKTİDAR!", "KATİLLER BULUNSUN, HESAP SORULSUN!", "KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM", "KURDARA AZADİ", "YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ" diye haykırarak yüründü. Başta polis, halkı şehre sokmak istemedi. Ama, kitlenin kararlılığı karşısında geriledi. Şehrin sonuna kadar yüründü. Akında toplanılarak Süleyman'ın mücadelesi ve kararlılığı anlatıldı. Konuşmacı birçok arkadaş, O'nun faşizme, sosyal faşizme ve milli zulme karşı mücadele ettiğini belirttiler. Bir arkadaş şöyle haykırdı: "O, 'FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET' ŞİARINI KANIYLA YAZDI", Devrim andı içilerek Süleyman'ın köyüne gidildi. Her yandan köylüler Süleyman'ın köyüne akın etti. Ölen yiğit proleter devrimci için ağıtlar yakıldı, marşlar söylendi. Bir devrimci şöyle haykırıyordu: "Bu topraklardan, dağlardan binlerce Süleyman'lar fışkıracaktır." O anda halk gözyaşlarını tutamıyordu. Mezarın başında tekrar devrim andı içildi. Bir arkadaş "O, çeşitli milliyetlerden halkımızın kurtuluşu için mücadele eden Kürdistan'lı bir proleter devrimci idi" diyerek kitleyi saygı duruşuna çağırdı. Saygı duruşundan sonra halk, hep bir ağızdan "Kanın yerde kalmayacak, soracağız hesabını!" diye haykırarak faşizme olan kinini belirtti.

Proleter devrimciler tarafından "Eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik" ilkesi hayata geçirilmeye çalışıldı. Başta bunu kabul eden Halkın Sesi ve orta yolcu Devrimci Gençlik bunu ihlal etti. Günden güne halktan tecrit olan bu oportünistler ve orta yolcular, her zamanki ikiyüzlü tavırlarını burada da gösterdiler. Cenaze gelmeden önce ölen devrimci arkadaşa sahip çıkmaya çalıştılar ve kendi siyasetlerine maledip parsa toplama anlayışı ile hareket ettiler. Ama proleter devrimcilerin aldıkları cevapla teraşıyız oldular. Bu tavırlar devrimcilere değil, olsa olsa ikiyüzlülere ve fırsatçılara yakışır.

Tören dağılırken arkadaşımızın babası yaptığı konuşmada: "Süleyman öldüyse, siler varsınız! Binlerce, onbinlerce Süleyman var! O öldü, mücadelesi sürüyor!" dedi.

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ!

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM!

NE AMERİKA NE RUSYA

BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

ERZİNCAN'LI PROLETER DEVRİMCİLER



HALKIN KURTULUŞU

Seçim Platformu ve Seçim Bloku Konusunda:

HALKIN YOLU'NUN AÇIKLAMASI

"Halkın Yolu'nun yayınladığı seçim platformunun bazı farklılıklar taşıması, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği ile seçimlerde ortak tavır almasına, seçim kampanyasında bağımsızlık ve demokrasi bayrağını daha da yükseltme mücadelesini birlikte omuzlamasına engel değildir. Halkın Yolu'nun seçimlerde tavrı da bu doğrultuda olacaktır.

Halkın Sesi'nin seçimlerde izlediği siyaset reformcu bir siyasettir. Halkın Sesi'nin bu döneme ilişkin temel siyasi taktiklerine bağlı olan seçim siyaseti ile bu seviyeden bir ittifaka girmemiz ise mümkün değildir." (HALKIN YOLU, sayı:10, sy:4)

HALKIN KURTULUŞU'NUN NOTU

Biz Halkın Kurtuluşu olarak, Halkın Yolu'nun seçimlerde Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu ile "ortak tavır alması"nı, "bağımsızlık ve demokrasi bayrağını daha da yükseltme mücadelesini birlikte omuzlaması"nı olumlu ve proleter devrimcilerin birliğinin gerçekleşmesi yolunda ilerletici bir davranış olarak karşılıyoruz.

Ayrıca; Halkın Yolu'nun, HALKIN SESİ ile, bu derginin seçimlerde izlediği "reformcu siyaset" temelinde ittifakı reddetmesi aynı şekilde, olumlu bir gelişme olarak karşılanmalıdır.

Fakat arkadaşların, "bazı farklılıklar" taşımasına rağmen, ayrı bir seçim platformu yayınlamaları, üstelik bu farklılıkların büyük ölçüde biçimsel farklılıklar olması, sadece onların "üçlü imza" konusunda çekingen, eylem birliği konusunda isteksiz davranmalarının bir ifadesidir.

Böyle bir tavır, esas olarak, Halkın Yolu'nun, gerek siyasette, gerekse izlenecek taktiklerde Halkın Sesi ile araya sınır çekememiş olmasından kaynaklanmaktadır.

Halkın Yolu'nu bu konuda daha tutarlı olmaya çağırıyoruz.

Aşağıdaki talepler, Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin bugünkü aşamasında 1 MAYIS 1977'de uğruna mücadele edeceğimiz talepler olmalıdır

1. EMPERYALİZMİN, ÖZELLİKLE İKİ SÜPER DEVLETİN SÖMÜRÜ VE BASKISINA SON VERİLMESİ, ÜLKEMİZİ EMPERYALİST DÜNYAYA BAĞLAYAN ASKERİ, SİYASİ, EKONOMİK VB. BÜTÜN ANLAŞMALARIN GEÇERSİZ SAYILMASI, TÜRKİYE'NİN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK BİR ÜLKE OLMASI,
2. İŞBİRLİKÇİ BÜYÜK BURJUVAZİNİN VE FEODAL TOPRAK AĞALARININ FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜNÜN YIKILMASI, DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARININ (DEMOKRATİK HALK İKTİDARININ) KURULMASI,
3. NATO'DAN ÇIKILMASI, DİĞER ASKERİ PAKTLARA GİRİLMEMESİ,
4. AET'NDAN ÇIKILMASI,
5. İŞBİRLİKÇİ BÜYÜK BURJUVAZİNİN BÜTÜN MÜLKİYETİNE HALK YARARINA EL KONULMASI,
6. TOPRAK AĞALARININ TOPRAKLARINA VE HAZİNE ARAZİLERİNE TAZMİNATSIZ OLARAK EL KONULMASI, TOPRAKSIZ VE AZ-TOPRAKLI KÖYLÜLERE DAĞITILMASI; KÖYLÜLERİN, DEVLETE, BANKALARA VE TEFECİLERE OLAN BORÇLARININ İPTAL EDİLMESİ, VE TOPRAKLARI ÜZERİNDEKİ İPOTEKLERİN KALDIRILMASI; TARIM ÜRÜNLERİNİN TABAN FİYATLARININ TESBİTİNDE KÖYLÜLERİN SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMASI,
7. MİLİTARİST GÜÇLERİN DAĞITILMASI, HALKIN SİLAHLI MİLİSLERİNİN OLUŞTURULMASI, MEMURLARIN HALK TARAFINDAN SEÇİLMESİ,
8. KÜRT MİLLETİ VE DİĞER BÜTÜN MİLLİYETLER ÜZERİNDEKİ MİLLİ BASKIYA SON VERİLMESİ, ULUSLARIN KENDİ KADERLERİNİN TAYİN HAKKININ TANINMASI,
9. ÜLKEMİZİN, EMPERYALİZME, İKİ SÜPER DEVLETİN HEGAMONYACILIĞINA VE IRKÇILIĞA KARŞI MÜCADELE EDEN DÜNYA HALKLARIYLA, SOSYALİST ÜLKELERLE, EZİLEN ULUSLARLA VE SÖMÜRÜLEN ÜLKELERLE BİRLİK VE DAYANIŞMASININ SAĞLANMASI,
10. KIBRIS'TAN BÜTÜN YABANCI ASKERLERİN ÇEKİLMESİ, ÜSLERİN KALDIRILMASI; KIBRIS VE EĞE SORUNLARININ TÜRKİYE VE YUNANİSTAN EMEKÇİ HALKLARININ YARARINA OLACAK BİR ŞEKİLDE BARIŞÇIL YOLLARLA ÇÖZÜMLENMESİ,
11. HALKIN SÖZ, BASIN-YAYIN VE ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNÜN ÖNÜNDEKİ BÜTÜN ENGELLERİN KALDIRILMASI; TCK'NUN 125, 141, 142, 146, 159, 311, 312 VB. MADDELERİN DERHAL İPTAL EDİLMESİ,
12. TOPLUM POLİSİ, MİT, MİLLİ GÜVENLİK KURULU'NUN LAĞVEDİLMESİ; MHP, ÜLKÜ OCAKLARI GİBİ FAŞİST CİNAYET ÖRGÜTLERİ İLE İGD GİBİ SOSYAL-FAŞİST SALDIRGAN ÖRGÜTLERİN KAPATILMASI; İŞKENCECİLERİN VE KATİLLERİN CEZALANDIRILMASI,
13. İDAM CEZALARININ KALDIRILMASI, BÜTÜN TUTUKLU VE MAHKUMLAR İÇİN GENEL AF ÇIKARILMASI,
14. ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANMASI,
15. 8 SAATLİK İŞ GÜNÜNÜN HER YERDE UYGULANMASI,
16. İŞ KANUNUNDAKİ İŞÇİ SINIFI ALEYHİNE OLAN BÜTÜN HÜKÜMLERİN İPTAL EDİLMESİ,
17. GREV YASAKLARINA SON VERİLMESİ, LOKAVTIN YASAKLANMASI; İŞÇİ SINIFINA GENEL GREV, SİYASİ GREV VE DAYANIŞMA GREVİ HAKKININ TANINMASI,
18. TÜM ÇALIŞANLARA GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI TANINMASI,
19. HERKESE İŞ, EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET SAĞLANMASI, İŞSİZLİK SİGORTASI KURULMASI,
20. KADINLARIN VE ÇOCUKLARIN AĞIR VE SAĞLIĞA ZARARLI İŞLERDE ÇALIŞTIRILMALARINA SON VERİLMESİ, İŞYERLERİNDE KREŞ KURULMASI,
21. ÇIRAKLAR ÜZERİNDEKİ DAYAK, KÜFÜR VE ANGARYAYA SON VERİLMESİ,
22. PAHALILIĞA KARŞI ETKİLİ TEDBİRLER ALINMASI,
23. I MAYIS'IN İŞÇİ BAYRAMI OLARAK YASALLAŞMASI,